

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ς΄ 20-21).

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2001 • ΤΕΥΧΟΣ 20

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μπροστά στην καινούργια χρονιά	σελ.	1
“Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε”	σελ.	3
Ἀνακοινωθέν Ἱερᾶς Συνόδου	σελ.	4
Ἡ ἐν κρυπτῷ μεθοδευμένη προσπάθεια ἀναστάσεως τῆς (νεο) εἰδωλολατρίας	σελ.	5
Ἀπάντησις εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θηβῶν	σελ.	10
Οἰκολογία καὶ «Νέα Ἐποχή»	σελ.	13
Ἐθνικὴ συμφιλίωσις καὶ συμφιλίωσις τῶν Χριστιανῶν	σελ.	14
Ἐπιστολές	σελ.	15
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ.	17

11 Σεπτεμβρίου 2001

«Νέα Τάξη Πραγμάτων» μέ ταχύτερους ρυθμούς

Τό σημαντικότερο γεγονός τοῦ διμήνου πού πέρασε, εἶναι χωρίς ἀμφιβολία τό τρομοκρατικό χτύπημα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου στίς δίδυμους πύργους τῆς Νέας Ὑόρκης καί στό Ἀμερικανικό Πεντάγωνο. Τό γεγονός αὐτό, ὅπως φάνηκε ἤδη ἀπό τὴν πρώτη στιγμή, ἀνοίγει μιά νέα σελίδα στήν μεταψυχροπολεμική περίοδο. Θά ἔλεγε κανεῖς ὅτι εἶναι τό σημαντικότερο ἐπεισόδιο τῆς ἱστορίας πού γράφεται μετὰ τὴν κατάρρευση τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὅπως ὅλα δείχνουν, τό χτύπημα αὐτό θά χρησιμοποιηθεῖ ὡς ἄλλοθι γιά νά προθηθεῖ -καί ἤδη αὐτό γίνεται- σέ παγκόσμια κλίμακα ὁ περιορισμός τῆς ἐλευθερίας καί τῆς -ἔστω καί λειψῆς- δημοκρατίας πού σήμερα ὑπάρχει, ἐν ὀνόματι μιᾶς δῆθεν ἀσφάλειας.

Συγχρόνως ἀπό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 2002 ἡ εἴσοδος στή ζωή μας τοῦ νέου Εὐρωπαϊκοῦ νομίσματος καί ὁ ὄλο καί μεγαλύτερος σταδιακός ὑποβιβασμός τῶν ἐθνικῶν κυβερνήσεων - κυρίως τῶν μικρῶν κρατῶν - σέ «νομαρχίες» τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, θά ἐπιφέρει ριζικές ἀλλαγές στή ζωή μας. Μέ βάση τά δεδομένα αὐτά καί ἐνῶ ὁ παγκόσμιος ὀρίζοντας ὀλοένα καί περισσότερο ζοφοῦται καί οἱ νηφάλιες καί κριτικές φωνές πού ἀκούγονται, ὀλοένα καί λιγοστεύουν, τό μεγαλύτερο πρόβλημα μας εἶναι ἡ ἀνεπάρκεια ἢ ἡ ἀπουσία ἡγεσίας σέ ὅλα τά επίπεδα.

Καί γιά νά ἔρθουμε στά καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικά, ἡ διάψευση τῶν -ἔστω ἀμυδρῶν- ἐλπίδων ὅτι κάτι θά μπορούσε νά προκύψει μέσα ἀπό τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας πού

συνεκλήθη τόν Ὀκτώβριο, τό ὁποῖο θά ἀνέστρεφε τήν πρὸς τά κάτω φορὰ τῶν πραγμάτων, ἀφήνει μέσα μας μιά πικρή γεύση.

Αὐτό τό ὁποῖο μένει ὡς ζητούμενο, εἶναι, θέματα πελώρια, ὅπως τό τοῦ Οἴκουμενισμοῦ καί τῆς Νέας Τάξεως (καί Ἐκκλησιαστικῶν) Πραγμάτων, νά τεθοῦν πρὸς συζήτηση. Καί - κυρίως- νά ἀπαντηθοῦν μέ τρόπο πού θά δικαιώνει τήν ἀγιοπατερική μας παράδοση καί δέν θά τήν ἀνατρέπει.

Νά χαραχθεῖ ἡ στρατηγική καί οἱ τακτικές γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ὀλομέτωπης νεοποχίτικης ἐπιθέσεως, τή στιγμή μάλιστα πού αὐτοί πού σχεδιάζουν καί προωθοῦν τή Νέα Τάξη φαίνεται νά διάζονται πολύ. Καθώς ἔλεγε ὁ μακαριστός Γέρον Παῖσιος, τά πράγματα θά τά σπρώξουν. Καί τά γεγονότα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου καί ὅσα μέχρι σήμερα ἀκολούθησαν, μᾶς κάνουν νά φέρνουμε στό μυαλό μας ὅλο καί περισσότερο τή ρήση τοῦ θεοφωτίστου Γέροντος, συνδυάζοντάς την

μάλιστα μέ τήν ἀποκαλυπτική δήλωση τοῦ γνωστοῦ Ἀμερικανοεβραίου πολυδισεκατομμυριούχου Ντέιβιντ Ροκφέλερ, πάτρωνος τοῦ Χένρυ Κίσινγκερ, ὅτι «Εἴμαστε στά πρόθυρα μιᾶς παγκόσμιας μεταλλαγῆς. Τό μόνο πού χρειαζόμαστε εἶναι μία μείζων κρίση, καί τό ἔθνος θά δεχθεῖ τή Νέα Παγκόσμια Τάξη» (βλ. ἄρθρο Δρ. Νικολάου Ἀ. Σταύρου, καθηγητοῦ τῶν Δημοσίων Σχέσεων στό Πανεπιστήριο τοῦ Χάρβαρντ πού δημοσιεύθηκε στήν «Ἐλευθεροτυπία» τῆς 17.7.2001 καί ἀναδημοσιεύθηκε στή «Χριστιανική» τῆς 30.8.2001).

Ὁ μακαριστός Γέρον Παῖσιος ἔλεγε ὅτι θά περάσουμε μιά μπόρα, μετά ὅμως θά ἔρθει ἡ λιακάδα. Φαίνεται ὅτι ἡ μπόρα πλησιάζει. Τό ἔργο τῶν πνευματικῶν φυλάκων, καί κυρίως τῶν στρατηγῶν, εἶναι νά ὀργανώσουν τήν ἄμυνα καί τήν πνευματική ἀντίσταση.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ 50 ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΙΑ

«Διαγράψατε τήν μαύρη σελίδα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πάπα στήν Ἑλλάδα»

Πενήντα Ἡγούμενοι Ἱερῶν Μονῶν, ἄλλοι Ἀρχιμανδρίτες καί ἱερεῖς ἀπό ὅλες τίς περιοχές τῆς χώρας ἔστειλαν στίς 5-10-2001 τήν παρακάτω ἐπιστολή πρὸς τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Οἱ ὑπογράφοντες τό κείμενον τῆς παρούσης ἐπιστολῆς πρεσβύτεροι, ἐν πνεύματι σεβασμοῦ καί ὑπακοῆς, ἐπιθυμοῦμεν νά καταστήσωμεν ὑμᾶς κοινωνούς τῶν ἀνησυχιῶν τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, διά νά ἀποτραπῆ, τῇ θεραπευτικῇ ἐπεμβάσει ὑμῶν, ἡ διάσπασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἀξιοθαύμαστος ἀρμονία μεταξύ ἐπισκόπων καί τοῦ πρεσβυτερίου, κατὰ τήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου λειτουργούντων καί συμφωνούντων ὡς αἱ χορδαί πρὸς τήν κιθάραν, δέν ὑπάρχει πλέον. Βάσκανος δύναμις, ἐκ πονηρῶν καί σκοτεινῶν τόπων προελθοῦσα, εἰσήγαγε παραφωνίας καί διενέξεις, μέχρι

σημείου τέκνα πιστά τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, σκανδαλισθέντα νά καταφεύγουν εἰς αὐτὰς ἄλλοτριάς.

Οἱ ἀγραυλοῦντες καί φυλάσσοντες φυλάκας ἐν νυκτί ποιμένες ἐνύσταξαν, ἀφέντες τόν αἰρεσιάρχη πᾶπαν νά εἰσέλθῃ ἐντός τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, ἵνα θύσῃ καί ἀπολέσῃ. Γνωρίζετε κάλλιον ἡμῶν τήν διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν θεοσόφων Ἁγίων Πατέρων ὡς καί τὰς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων περὶ τῶν σχέσεων τῶν πιστῶν πρὸς τοὺς αἰρετικούς. Οἱ τελευταῖοι ἐπιβάλλουν βαρείας ποινάς εἰς ὅσους κληρικούς καί λαϊκούς δέν συμμορφοῦνται. Πῶς θά διδάξωμεν τήν τήρησιν τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων καί πῶς θά ἐφαρμόσωμεν τοὺς Ἱερούς Κανόνας, ὅταν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τοὺς παραβαίνωμεν ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ;

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «στοιχοῦσα τῇ διδα-

σκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως τά δόγματα, τούς Ἱερούς ἀποστολικούς καί συνοδικούς κανόνας καί τās Ἱεράς παραδόσεις» (Καταστ. Χάρτης, Ν. 590/1977, ἄρθρο 1,1) «μεριμνᾷ διά τήν τήρησιν τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδοξοῦ Πίστεως, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων, διά τήν ἐνότητα τῆς πίστεως,... ρυθμίζει τās σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετά τῶν ἑτεροδόξων» (Αὐτόθι, ἄρθρον 4,α') καί «ἀσκεῖ τήν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν καί τόν ἔλεγχον ἐπί τῶν πράξεων τῆς Δ.Ι.Σ.» (Αὐτόθι, 4, στ').

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, τοῦ παρελθόντος ἔτους, νά μετάσχη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰς τās διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς ὑποδοχῆς τοῦ πάπα, ὡς καί τά λεχθέντα καίπραχθέντα κατ' αὐτάς ἀποτελοῦν κατάφωρον παραβίασιν καί ἀθέτησιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Ἡ συνεχόμενη κατ' αὐτάς εἰς τακτικὴν συνέλευσιν Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐν τῇ εὐθύνῃ ἐνός ἐκάστου τῶν ἐπισκόπων, ὅπως διατηρηθῆ ἑσαεὶ ἀλώθητος ἡ ἀγία ἡμῶν Πίστις, καί διαμείνωσιν ἀπαραβίαστοι καί ἀπαρασάλευτοι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ εἶναι πάντας ἡμᾶς κλήματα ἀδιάσπαστα τῆς θείας ἀμπέλου ἐν τῇ ἐνότητι τῆς πίστεως, ὀφείλει συσχεπτομένη νά καταστείλῃ τόν θόρυβον καί τόν σκανδαλισμόν τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἰκετευτικῶς παρακαλοῦμεν τόν Μακαριώτατον καί τούς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς. **Διαγράψατε διά γενναίας ἀποφάσεως τήν μαύρην σελίδα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πάπα ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος.**

Τό σφάλλεσθαι καί ἀμαρτάνειν εἶναι ἀνθρώπινον, μόνον ὁ πάπας διεκδικεῖ δι' ἑαυτόν τό ἀλάθητον.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ὡς ἔπραξε καί εἰς ἄλλας περιπτώσεις, δύναται νά ἀναπαύσῃ τόν τεθορυβημένον λαόν δι' ἀποφάσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ θά διακηρύσῃ τήν σταθεράν καί μόνιμον πίστιν τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐκφρασθεῖσαν καί συνοδικῶς, περὶ τοῦ ὅτι οἱ Λατῖνοι εἶναι αἰρετικοί, καί τό βάπτισμα ὡς καί τά λοιπά μυστήρια αὐτῶν εἶναι ἄκυρα καί ἀνυπόστατα (Βλ. μεταξύ

πολλῶν ἄλλων τό Πηδάλιον, σχολίον Ἁγίου Νικοδήμου εἰς ΜΣΤ' καί ΜΖ' Κανόνας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων).

Ἐάν σιωπήσῃ καί ἀδιαφορήσῃ, τότε ἕκαστος τῶν ἐπισκόπων καθίσταται συνυπεύθυνος, συμμετοχὸς καί σύμψηφος ἐν τῇ ἀποφράδι ἐκείνῃ ἀποφάσει, τῇ προοδοποιούσῃ καί ἕτερα δεινά τῇ Φίλῃ Ὁρθοδοξίᾳ.

Ἡ Ἐκκλησία πάντως, ἔχουσα κεφαλὴν καί κυβερνήτην τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, θά παραμείνῃ εἰς τούς αἰῶνας ἀκατάλυτος. Εὐχόμεθα νά εὐρεθῶμεν ὅλοι συνεπιδάται ἐν τῇ σωτηριώδει αὐτῆς πορεία καί ὄχι ἐχθροὶ καί ἐπίδουλοι.

Ἀσπαζόμενοι τās δεξιὰς ὑμῶν διατελοῦμεν, μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ καί εὐλαθείας πολλῆς.

Οἱ ὑπογράφωντες

Πρωτοπρ. Θεόδωρος Ζήσης, Καθηγητῆς Θεολ. Σχολῆς Α.Π.Θ., Πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός, καθηγητῆς Θεολ. Σχολῆς Παν. Ἀθηνῶν, Ἀρχιμ. Τιμόθεος Σακάς, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Παρακλήτου, Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Ἀναστασίου, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Μεγάλου Μετεώρου, Ἀρχιμ. Μάξιμος Κυρίτης, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Ἁγ. Διονυσίου Ὀλύμπου, Ἀρχιμ. Θεόδωρος Διαμάντης, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Μολυβδοσκεπάστου, Ἀρχιμ. Νικόδημος Μπαρούσης, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Χρυσοποδαριτίσης, Ἀρχιμ. Κοσμάς Σιῶζος, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Στομίου, Ἀρχιμ. Μάξιμος Καραβᾶς, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Ἁγ. Παρασκευῆς Μηλοχωρίου, Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Ἀμανατίδης, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Ἁγ. Παρασκευῆς Καστορίας, Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσαβδαρίδης, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Ὁσ. Νικοδήμου Γουμένισσης, Ἀρχιμ. Θεόκλητος Μπόλκας, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Ὁσ. Ἀρσενίου Χαλκιδικῆς, Ἀρχιμ. Κύριλλος Κεχαγιόγλου, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου, Ἀρχιμ. Τιμόθεος Τσότρας, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Ὁσ. Ἰωάννου Ρώσσου Κασσανδρείας, Ἀρχιμ. Διονύσιος Λιδέρης, Καθηγούμενος Ἱ.Μ. Ἁγ. Διονυσίου Ζακύνθου, Ἀρχιμ. Χρυσόστομος

Δρόσος, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Προυσοῦ, Ἄρχιμ. Πάμφιλος Γιαπιτζάκης, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Ἀγ. Ἀναργύρων Πάρωνος, Ἄρχιμ. Γρηγόριος Χατζηνικολάου, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Ἀγ. Τριάδος Γατζέας Βόλου, Ἄρχιμ. Συμεών Ἀναστασίου, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Μεταμορφώσεως Φλαμουρίου, Ἄρχιμ. Δωρόθεος Θέμελης, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Ἀγ. Νικολάου Ἀνδρου, Ἄρχιμ. Χρυσόστομος Πῆχος, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Λογγοδάρδας Πάρου, Ἄρχιμ. Ἀγαθάγγελος Σφονδυλιᾶς, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Παναγίας Γουμενίσσης, Ἄρχιμ. Βησσαρίων Βάσσου, Καθηγούμενος Ἰ.Μ. Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης Γουμενίσσης, Ἄρχιμ. Γερμανός Δημᾶκος, Προηγούμενος Ἰ.Μ. Ἀγάθωνος, Ἄρχιμ. Ἀμβρόσιος Λάζαρης, Πνευματικός Ἰ.Μ. Δαδίου, Ἄρχιμ. Ἰωαννίκιος Κοτσώνης, Πνευματικός Ἰ.Μ. Ἀγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ Κουφαλίων, Ἄρχιμ. Γρηγόριος Παπασωτηρίου, Πνευματικός Ἰ.Μ. Τιμ. Προδρόμου Κασσανδρείας, Ἄρχιμ. Ἀρσένιος Κομπούγιας, Πνευματικός Ἰ.Μ. Παναγίας Γοργοεπηκόου Ναυπάκτου, Ἄρχιμ. Θεόφιλος Ζησόπουλος, Πνευματικός Ὁρθ. Χριστ. Ἀδελφότητος «ΛΥΔΙΑ», Ἄρχιμ. Ἐμμανουήλ Καλύδας, Ἱεροκῆρυξ Ἰ. Μητρο. Ἀττικῆς, Ἄρχιμ. Κοσμᾶς Παλαιογιάννης, Ἰ.

Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, Ἄρχιμ. Νικόδημος Δαούλκας, Γεν. Ἄρχ. Ἐπίτροπος Ἰ. Μητρο. Γουμενίσσης, Ἄρχιμ. Ἰωήλ Κωνσταντάρου, Ἱεροκῆρυξ Ἰ. Μητρο. Δρυῖν/λεως Πωγ/νῆς & Κονίτσης, Ἄρχιμ. Χερουδεῖμ Σουτόπουλος, Ἱεροκῆρυξ Ἰ. Μητρο. Δρυῖν/λεως, Πωγ/νῆς & Κονίτσης, Ἄρχιμ. Θεόκλητος Τσίρκας, Ἰ. Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, Ἄρχιμ. Νικηφόρος Μανάδης, Ἱεροκῆρυξ Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Ἰγνάτιος Καλαϊτζόπουλος, Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Λαυρέντιος Γρατσίας, Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Ἀθανάσιος Σιαμάκης, Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Ἐπιφάνιος Χατζηγιάνκου, Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Μελέτιος Βαδραχάνης, Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Ἱερόθεος Κοκονός, Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Παΐσιος Παπαδόπουλος, Ἰ. Μητρο. Φλωρίνης Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, Ἄρχιμ. Παῦλος Ντανᾶς, Ἰ. Μητρο. Αἰτωλοκαρνανίας, Πρωτοπρ. Σαράντης Σαράντος, Καθηγητῆς Ριζαρείου Ἐκκλ. Σχολῆς, Πρωτοπρ. Δημήτριος Βασιλειάδης, Ἰ. Μητρο. Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, Πρωτοπρ. Θεόφιλος Τσολακίδης, Ἰ. Μητρο. Λαγκαδᾶ, Λυκειαρχῆς, Πρωτοπρ. Γεώργιος

ΗΙΕΡΑΡΧΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΑΣ Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Ζήση, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

1. Παρ' ὀλίγον κατηγορούμενοι

Τό θέμα τοῦ πάπα ἀπασχολεῖ τά πιστά καὶ συνειδητά μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἐδῶ καὶ πολὺ καιρὸ. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ διανοηθεῖ ὅτι θὰ φθάναμε σ' αὐτὸ τό σημεῖο. Ἀγωνιούσαμε καὶ ἀνησυχούσαμε, γιὰ τὴν ἀμβλυνση τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου, γιὰ τὴν ἔντεχνη μέσῳ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἄλωση ἐκ τῶν ἔνδον καὶ αἰχμαλωσία μας. Οἱ Θεολογικὲς Σχολές, μέ ἐλάχιστες καὶ ἐπαινετέες ἐξαιρέ-

σεις, ἐκτρέφουν καὶ παράγουν οἰκουμενίζοντες θεολόγους καὶ κληρικούς. Ἐὰν κατὰ θεία ρύθμιση δὲν εἶχαν ἐπισυμβεῖ τίς τελευταῖες δεκαετίες ἢ ἀναγέννηση τῶν πατερικῶν σπουδῶν καὶ ἢ ἀνθηση τοῦ Μοναχισμοῦ, θὰ εἶχε ἤδη πραγματοποιηθεῖ, χωρὶς ἀντίσταση καὶ ἀντίδραση, ἢ πλήρης ἐνσωμάτωσή μας στὴ Δύση, θὰ εἶχαμε φραγκέψει καὶ ὡς πρὸς τὴν θρησκεία, καὶ ὡς πρὸς τὴν πίστη.

Δέν εἶναι γι' αὐτὸ δύσκολο νὰ ἐξηγήσει κανεὶς τὴν στάση τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἱε-

ραρχών απέναντι στο θέμα της επισκέψεως του πάπα, πού απασχόλησε ανάμεσα σέ άλλα τήν τελευταία συνέλευση τής Ίεραρχίας, μεσοῦντος τοῦ Ὁκτωβρίου. Ἡ κατάσταση μάλιστα αὐτή θά χειροτερεύει, ὅσο θά ἀποχωροῦν οἱ παλαιοὶ ἱεράρχες καί θά ἀναδεικνύονται νέοι μέ οἰκουμενιστική καί ἐκκοσμικευμένη νοοτροπία, καρπὸν τῆς οἰκουμενίζουσας καί αἰρετίζουσας θεολογίας καί ἐκκλησιολογίας. Ἡ τωρινή σύνθεση τῆς Ίεραρχίας ἀπέτρεψε τὴν ἐπιθυμία καί πρόταση μερικῶν Ίεραρχῶν νά κληθοῦν καί νά ἀπολογηθοῦν οἱ δύο πρωτοπρεσβύτεροι καθηγητὲς τῶν δύο Θεολογικῶν Σχολῶν, οἱ ὁποῖοι, «ἐπόμενοι τοῖς θείοις πατράσι», ἀγωνίσθηκαν, ὅσο μπορούσαν, νά πείσουν τὸν ἀρχιεπίσκοπο καί τὴν Διαρκή Ίερά Σύνοδο νά μὴ μετάσχει ἡ Ἐκκλησία στὴν ὑποδοχὴ τοῦ πάπα, γιατί αὐτὸ θά ἀποτελοῦσε κατὰ τὴν παράδοση τῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου καί τῶν ἱερῶν κανόνων.

2. Οἱ ἐπίσκοποι διάδοχοι ὄχι μόνο τῶν θρόνων ἀλλὰ καί τῶν τρόπων

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὅσους ἀρχιερεῖς κατανοοῦν καί συμμερίζονται τοὺς ἀγῶνες μας γράφοντας μάλιστα σέ ἐπιστολές τους ὅτι «ἐνισχύονται πνευματικά, διότι στίς ἡμέρες μας ὑπάρχουν ἀκόμα φύλακες τῆς πίστεως καί ἄνθρωποι ἔτοιμοι νά θυσιάσθω ὑπὲρ αὐτῆς». Λυπούμαστε μόνον, γιατί πρῶτοι ἀνάμεσα σ' αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους, φύλακες ἄγρυπνοι τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως μέ πνεῦμα θυσίας, ἔπρεπε νά εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ *ex officio*, ἐκ θείας ἐντολῆς καί ἐκ καθήκοντος, ὄχι δύο καί τρεῖς ἐπίσκοποι μεταξύ τῶν ὀγδόντα, ἀλλὰ ἀντίστροφα ὀγδόντα στοὺς ὀγδόντα καί ἐμεῖς νά τοὺς ἀκολουθοῦμε.

Εἶναι δυνατόν νά ἐννοηθεῖ ἐπίσκοπος, πού ἀρνεῖται ἢ πού ἀδιαφορεῖ νά ὑποστηρίξει καί νά στηρίξει τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καί παράδοση, νά σκέπτεται καί νά ἐνεργεῖ διαφοροτικά, ὡς πρὸς τοὺς αἰρετικούς, ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καί τοὺς Ἁγίους Πατέρες; Τό γράφουμε, γιά μιὰ ἀκόμη φορά ἡ ἀποστολική διαδοχὴ καί ἡ νομιμοποίηση ἑνὸς ἐπισκόπου δέν διασφαλίζονται μόνον ἀπὸ τὴν κανονικότητα καί χρονικὴ συνέχεια τῆς ἱερωσύνης, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν συνέχιση τῆς ἀλήθειας καί τῆς παραδόσεως. Οἱ ἅγιοι ἱεράρχες ἐξυμνοῦνται καί

τιμῶνται ὄχι μόνον ὡς διάδοχοι τῶν θρόνων, ἀλλὰ καί ὡς διάδοχοι τῶν τρόπων. «Καί θρόνων μέτοχος καί τρόπων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος». Δυστυχῶς, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς ἐπαναπαύονται στὴ δόξα καί στίς ἀνέσεις τῶν θρόνων καί ἀδιαφοροῦν, γιά τὴν μίμηση τῶν τρόπων, τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων.

3. Νά μᾶς καλέσει ἡ Σύνοδος νά δώσουμε ἐξηγήσεις

Θά θέλαμε γι' αὐτὸ πολὺ νά μᾶς καλέσει ἡ Ίεραρχία ἢ ἡ Διαρκὴς Ίερά Σύνοδος νά δώσουμε λόγο, γιά τὴ στάση μας, νά συζητήσουμε ἀκόμη καί δημοσίως, γιά τὰ δύο βασικά θεολογικά θέματα, πού προέκυψαν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ πάπα καί ἐγιναν ἀντικείμενο ζωηρῶν συζητήσεων καί ἀντιπαραθέσεων. Γιά τὸ ἀνδηλαδὴ ὁ Παπισμὸς εἶναι αἴρεση καί ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἄκυρα καί ἀνυπόστατα τὰ μυστήριά τους καί δεύτερον, γιά τὸ ποιά πρέπει νά εἶναι ἡ στάση τῶν πιστῶν, πολὺ περισσότερο τῶν ποιμένων, ἀπέναντι τῶν αἰρετικῶν. Εἶναι δυνατόν νά σιωπᾶ, νά ἀρνεῖται νά πάρει θέση ἡ Ίεραρχία ἀπέναντι στὰ βασικά αὐτὰ θέματα πίστεως, πού εἶναι ἢ λελυμένα καί ἀποσαφηνισμένα πολυμερῶς καί πολυτρόπως, ἀπὸ τὴν διδασκαλία Πατέρων καί Συνόδων;

Ἀπευθύνθηκαν πολλοὶ πιστοὶ καί μάλιστα νέοι, καί ἐζήτησαν νά ἔχουν ἀπάντηση ἐπίσημη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, περὶ τοῦ ἀνὸς Παπισμοῦ εἶναι Ἐκκλησία ἢ αἴρεση. Καί ἀπάντηση δέν πῆραν, ἀλλὰ μόνον ὑπεκφυγὴ στὴ θέση ὅτι εἶναι δύσκολο θέμα καί δέν ἔχει ἀκόμη ἐπιλυθῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Καλά ποιοὶ εἶναι Ἐκκλησία; Οἱ σήμερα μόνον ζῶντες ἐπίσκοποι καί θεολόγοι ἢ καί ἡ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων; Ἄν δέν μένει καιρὸς σέ πολλοὺς πολυπραγμονοῦντες ἢ ραθυμοῦντες νά μελετήσουν καί νά ἐρευνήσουν τὴν ζωὴ καί τὴν διδασκαλία τῶν Ἁγίων, ἄς ρωτήσουν καί ἄς μάθουν ἀπὸ τοὺς εἰδότες καί ἀγρυπνοῦντες.

4. Ὁ Παπισμὸς δέν εἶναι ἐκκλησία. Εἶναι αἴρεση

Δέν εἶναι πάντως οὔτε μόνον ὁ Ἅγιος Νικόδημος, οὔτε μόνον ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς οἱ διδάσκοντες πὼς ὁ Παπισμὸς εἶναι αἴρεση. Λυπᾶται κανεὶς, ὅταν ἀκούει ἀρχιερεῖς νά

ὑποτιμοῦν ὅσα λέγει ὁ Ἅγιος Νικόδημος, γιὰ τοὺς Λατίνους καὶ νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Ἅγιος Νικόδημος δέν εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἀσφαλῶς ἓνας ἅγιος μόνος δέν ἀποτελεῖ κριτήριο καὶ κανόνα, ἀλλὰ ἡ συμφωνία τῶν Ἁγίων, ἡ *Consensus Patrum*. Ἐκτός ὅμως τοῦ ὅτι ὁ Ἅγιος Νικόδημος ἀκολουθεῖ πάντοτε τοὺς Ἁγίους Πατέρες στό συγκεκριμένο θέμα περὶ τοῦ ὅτι οἱ Λατῖνοι εἶναι αἰρετικοί, ὑπάρχει τέτοιας ἐκτάσεως συμφωνία ἀνά τοὺς αἰῶνες, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μ. Φωτίου, καὶ τόσα πολλά κείμενα, ὥστε νὰ ἀπορεῖ κανεὶς πῶς ὑπάρχουν ἐπίσκοποι ἰσχυριζόμενοι καὶ μάλιστα πῶς τολμᾶ, ἡ ἐπίσημη, ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία νὰ ἀποφαίνεται ὅτι δέν ἔχει ἐπιλυθεῖ τὸ θέμα. Αὐτὸ σημαίνει δύο πράγματα: ἡ ἀμάθεια καὶ ἄγνοια ἢ συνεσκιασμένη παποφιλία καὶ παποδουλεία. Ἦμποροῦν νὰ ὑποδείξουν ἓνα Ἅγιο, πού νὰ διδάσκει ὅτι ὁ Παπισμός δέν εἶναι αἵρεση, ἀλλὰ ἐκκλησία, ὥστε τὸ πρᾶγμα νὰ καθίσταται ἀμφιλεγόμενο, θεολογούμενο;

Ἐτόλμησε, ὅπως πληροφορηθήκαμε, νὰ θέσει τὰ θέματα αὐτὰ στὴν Ἱεραρχία ἐπίσκοπος μὲ ἄριστη θεολογικὴ συγκρότηση καὶ μάλιστα ἡσυχαστική. Καὶ ὄχι μόνον δέν βρῆκε τὴν δέουσα ἀνταπόκριση, ἀλλὰ εἰσέπραξε ἀπὸ ἄλλον ἀρχιερέα τὴν ἐρώτηση - ἔνσταση: «Καλὰ μὲ τὴν θεολογία θὰ ἀσχολούμαστε ἐδῶ μέσα;». Ποῦ ἄλλοῦ, ἂν ὄχι σὲ σύνοδο ἐπισκόπων, θὰ ἀναπτύσσονται καὶ θὰ ἐπιλύονται θεολογικὰ θέματα καὶ προβλήματα; Σύνοδοι ἐπισκόπων μὲ μακρὲς συζητήσεις διεσάφησαν καὶ διεμόρφωσαν τὰ δόγματα τῆς πίστεως, ἐθεολόγησαν, ἐχριστολόγησαν καὶ εἰκονολόγησαν, ἀποκρούοντες τίς τριαδολογικὲς, χριστολογικὲς, εἰκονομαχικὲς καὶ ἄλλες αἵρέσεις. «Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών... τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ». Δέν ἔχει καμμιά σχέση μὲ τίς συνόδους τῶν Πατέρων ἐκείνη ἡ σύνοδος, πού δέν ξέρει ἢ ἀδιαφορεῖ ἢ ἀποφεύγει σκόπιμα νὰ θεολογήσει καὶ νὰ ὀριοθετήσει τὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῶν αἰρετικῶν.

5. Ἐθαψαν τὸ θέμα τοῦ πάπα καὶ ἐπιβάλλουν ποινές, γιὰ νὰ σιωπήσουμε

Τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, πού

συζήτησε καὶ συζητᾶ καὶ θὰ ἐξακολουθήσει νὰ συζητᾶ, γιὰ τὸν Παπισμὸ ἀποδεικνύεται ἄξιο τῶν Πατέρων, ἀναδιώνει πατερικὲς ἐποχές, κατὰ τίς ὁποῖες τὰ θέματα τῆς πίστεως ἦσαν θέματα καθημερινῆς ζωῆς. Συζητᾶ καὶ ἀγωνιᾶ γιὰ τοὺς θησαυροὺς τῶν Πατέρων, γιὰ τὴν κληρονομία του, γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς σωτηρίας του· ζῆ καὶ κινεῖται μέσα στὴν συνεχιζόμενη πάλῃ ἀληθείας καὶ πλάνης, ὀρθοδοξίας καὶ αἱρέσεως. Βλέπει τοὺς φύλακες νὰ νυστάζουν, τοὺς ποιμένες νὰ ἀδιαφοροῦν μπροστὰ στοὺς λύκους, νὰ μετακινοῦνται καὶ νὰ καταστρέφονται τὰ ὄρια, «ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν». Ἦταν μεγάλη, μοναδικὴ εὐκαιρία, γιὰ τὴν Ἱεραρχία νὰ συμφωνήσει μὲ αὐτὴν τὴν διαχρονικὴ συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὴν ἐκφράσει. Ἀποδείχθηκε κατώτερη τῶν περιστάσεων, ἐκτός μερικῶν ἐξαιρέσεων· δέν συγκρότησε «χορὸν ἁγίων Πατέρων». Ἐνιψε τὰς χεῖρας, ὡς ὁ Πόντιος Πιλάτος καὶ ἄφησε τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη σὲ χεῖρα νέων σταυρωτῶν. Ἐπραξε ὄχι τὰ θεάρεστα, ἀλλὰ τὰ εὐάρεστα. Ἐρριψε βαριά πλάκα καὶ ἔθαψε τὸ θέμα τοῦ πάπα, συνιστώντας σὲ ὄλους σιωπῆ. Ἐβαλε καὶ κουστωδία νὰ φυλάσσει, μήπως βρεθοῦν μερικοὶ τολμηροὶ καὶ ἀναστήσουν τὸ θέμα καὶ συναναστήσουν τὴν Ὀρθοδοξία. Ἦδη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, γιὰ ἐκφοβισμό, διενεργεῖ ἀνακρίσεις καὶ στέλνει σὲ συνοδικὸ δικαστήριο πολύτεκνο ἀγωνιστὴ ἱερέα, γιὰτὶ μίλησε ἐναντίον τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πάπα. Καὶ σὲ ἄλλες μητροπόλεις ἔχουν ἐπιβληθῆ ποινές σὲ ἀγωνιστὲς ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς. «Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον κουστωδία». Ὅσοι σιωποῦν καὶ συνιστοῦν νὰ σιωπήσουμε καὶ ἐμεῖς, λησμονοῦν τὴν δύναμη τοῦ Ἀναστάτου. Θέλουν νεκρὴ, ἀδύναμη τὴν Ὀρθοδοξία. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐμεῖς σιωπήσουμε, οἱ λίθοι κεκράξονται. Θὰ φωνάξουν τὰ ἁγιασμένα χῶματα ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ τίς θυσίες, ἀπὸ τοὺς ἀσκητικὸς ἀγῶνες, τῶν μαρτύρων καὶ ὁσίων, πού ἀγωνίσθηκαν ἐναντίον τῶν αἰρετικῶν, θὰ κραυγᾶσουν οἱ εἰκόνες τῶν ἁγίων ἀπὸ τὰ τέμπλα καὶ τὰ εἰκονοστάσια, θὰ τρυποῦν τὰ αὐτιά καὶ τίς καρδιές οἱ ὕμνοι τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, πού ἐξυμνοῦν τοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι «λίαν ἠϋφραναν τοὺς Ὀρθόδοξους καὶ κατήσχυναν τοὺς κακοδόξους».

Ἐμεῖς συμπερασματικά θὰ ποῦμε ὅτι δυ-

στυχῶς οἱ Ἱεράρχες μας ἀπέφυγαν νά ξεχωρίσουν καί νά διακρίνουν τά πράγματα, νά μᾶς ποῦν τί εἶναι Ἐκκλησία καί τί αἴρεση, ἀλήθεια καί πλάνη, μολονότι ἱκετευτικά τούς παρακαλέσαμε. Σέ παρόμοια περίπτωση ἤχησε καί

ἐδρόντησε ἡ φωνή τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ· «Ἱερεῖς ἠθέτουν νόμον μου καί ἐδεθήλουν τά ἅγια μου· ὅτι δεθήλοις καί ὁσίοις οὐ διέστελλον, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά» (Ἱεζ. 22, 26).

Ἄμφιλογία - ρασολογία - πολεμική Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Σαράντη Σαράντου

Εἰς μιά ἐποχή ὀξυτάτων κοινωνικῶν καί οικονομικῶν προβλημάτων, ἀκατάσχετη ἀδολεσχία μαστίζει κάποιους κληρικούς καί μερικούς λαϊκούς θεολόγους πάνω στά ἱερά ἄμφια καί τά τίμια ράσα.

Ἐξαντλοῦνται στή ματαιολογία ἀμφιλογία καί στήν ἀ-νόητη ρασολογία, ἐνῶ ἡ νεολαία μας ὑποφέρει ἀπό τήν ἀνεργία, ἀπό τήν πρόκληση τῶν ἀπατηλῶν ψυχοναρκωτικῶν καί τῶν θανατηφόρων οὐσιῶν. Ἀνθρωποφθόρα διαζύγια, χιλιάδες ἐκπρώσεις, ἐξαθλίωση ἡθῶν, ἀπαξίωση θεσμῶν, ἐντεινόμενη φτώχεια σέ παγκόσμια κλίμακα, ὀγκούμενη ἀπό τά προβλήματα τῶν ἀστέγων ἀποσιωπῶνται συστηματικά.

Ἄσπαστος ἡ περί ράσου σοβαροφανῆς προβληματική ὀζει Βατικανὸ καί νέα ἐποχή. Ἡ «ἐκσυγχρονιστική» μανιώδης κρατική νοσοτροπία πολυβολεῖ τήν Ὁρθόδοξη πολυποικίλη Παράδοσή μας καί τήν ἐκδιάζει νά συσηματισθεῖ μέ τόν ἐκσυγχρονιστικό ὀλοκληρωτισμό τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τῆς Πανθηρησκείας. Θέλει ὄλους τούς ἱερεῖς ὀμοίομορφους. Μουφτηδες, Ραββίνοι, Μονοφυσίτες, Προτεστάντες, Βατικάνειοι ἱερεῖς, Δαλαῖ Λάμα κτλ. ὄλοι ὀμοίομορφοι μέ τούς Ὁρθόδοξους ἱερεῖς, ἡ μᾶλλον οἱ ὀρθόδοξοι ἀφομοιωμένοι μέ τούς παραπάνω, ἀφοῦ ἔτσι τό ἐπιτάσσει ἡ νέα τάξη ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ὑπάκουη στήν ὀσημέραι τρομοκρατοῦσα ὄλη τή Διεθνή Κοινότητα Νέα Τάξη Πραγμάτων.

Στόχος τό πρόσωπο τοῦ Ὁρθόδοξου Κληρικοῦ. Πρόφαση ἡ ἀμφίεσή του. Ἐπιχειρήματα, ὄσα θέλετε. Ὁ κ. Ἄρης Πανώτης, λαϊκός θεολόγος, συνταξιούχος, ἀναλαμβάνει νά μᾶς δια φωτίσει, ὄτι τά ἄμφια πού χρησιμοποιοῦμε μέχρι σήμερα δέν εἶναι τῆς Παραδόσεως. Μόνο τά λευκά καί λινά πού φοροῦν οἱ Παπικοί

εἶναι τά γνήσια πρωτοχριστιανικά. Ὄλη ἡ δική μας παράδοση τῶν ἀμφίων στραβή καί ἀνάποδη. Προφανέστατος ὄ σκοπός. Καί ὄ ἀφελέστερος τῶν ληπτῶν αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν εὔκολα ἐννοεῖ τήν προπαγάνδα. Ἄν ἦταν κληρικός καί εἶχε φορέσει μία καί μόνο φορά τά εὔλογημένα μέ τίς εἰδικές εὔχες κόκκινα ἡ πράσινα ἡ θαλασσιά ἡ μαῦρα ἡ μῶβ, ἀπλᾶ ἡ πολυτελῆ ἄμφια, θά ἦταν τόσο εὔτυχισμένος πού δέ θά τολμοῦσε νά τά ἀμφισβητήσει καί νά ζηλεύει τά ... παπικά. Ὄλα τά χρώματα, ὄλες οἱ ποιότητες, ὄλες οἱ ἱεροραπτικές τέχνες ἔχουν ἐπιστρατευθεῖ στήν Ἄγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας γιά τήν τέλεση τοῦ φρικτοῦ Ἀρχάντου Μυστηρίου τῆς θείας Εὔχαριστίας. Κανείς ἐκ τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνά τήν οἰκουμένη κληρικῶν δέν ἔχει τέτοιους λογισμούς καί τέτοια προβλήματα. Μόνο ἡ κατευθυνόμενη πανθηρησκειακή προπαγάνδα παρασύρει τούς μισθωτούς τῆς ἡ τούς πολύ-πολύ ἀφελεῖς.

Ὄσον ἀφορᾶ στή ρασολογία καί αὐτή συναγωνίζεται τήν ἀμφιλογία. Ἐσήκωσαν ἀκόμα καί τόν πρόεδρο τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος γιά νά προτείνει τήν ἀποβολή τοῦ ράσου στούς ἐγγάμους, μέ τήν αἰτιολογία ὄτι δῆθεν οἱ νέοι ὑποψήφιοι κληρικοί δέν μποροῦν νά βροῦν κοπέλλες, οἱ ὄποῖες νά θέλουν νά γίνουν πρεσβύτερες. Ἄν παρατηρήσει ὄ π. Εὔστάθιος Κολᾶς τίς πολλές πρόσφατες χειροτονίες πού ἔχει κάνει ὄ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, θά διαπιστώσει ὄτι τό πλῆθος τῶν χειροτονηθέντων εἶναι λαμπροῖ ἐπιστήμονες μέ ἀντιστοίχου πανεπιστημιακῆς μορφώσεως ἱκανές πρεσβύτερες. Ἄνετα θά μποροῦσα νά καταθέσω μακροσκελῆ ἱερό κατάλογο συζύγων-πρεσβυτερῶν τῶν ἐφημερίων μόνο τοῦ λεκανοπεδίου ἡ καί ὄλης τῆς πατρίδας μας, γιά νά καταδει-

χθεϊ τό επίπεδο καί τῶν Ὁρθοδόξων συναδέλφων κληρικῶν καί τῶν συζύγων τους καί τῶν εὐλογημένων παιδιῶν τους. Τόν παραλείπω ὁμως, γιατί εἶναι πασίγνωστος μέσα στή ζωντανή Ὁρθόδοξη πατρίδα μας, ἡ ὁποία γνωρίζει κατ' ὄνομα καί τούς κληρικούς της καί τίς εὐλαβεῖς καί μορφωμένες πρεσβυτέρες τους καί τίς οἰκογένειές τους.

Ἡ σκοπός τῆς νέας τάξεως ἐκκλησιαστικῶν πανθρησκειακῶν πραγμάτων εἶναι ἡ κοσμοποίηση τοῦ ἐγγάμου κληρικοῦ καί ἡ ἀποϊεροποίηση του μέσα σέ μιὰ παγκόσμια ἀποϊεροποιούμενη νεοεποχίτικη Διεθνῆ Κοινότητα. Ἐπίσης δεύτερος καί παράλληλος στόχος εἶναι ἡ περιθωριοποίηση τῶν μοναχῶν καί ὁ ἀποκλεισμός τους στά μοναστήρια τους μακριά πάντως ἀπό τήν ἀποϊεροποιούμενη «ἐκσυγχρονηζόμενη» κοινωνία. Ἄν θέλουν καί οἱ μοναχοί-ἱερομόναχοι νά μετέχουν στό κοινωνικό γίγνεσθαι, ὀφείλουν νά συμμορφθοῦν μέ τά ἐκσυγχρονησμένα πρότυπα τῶν ἐγγάμων κληρικῶν πού ὁραματίζεται ἡ νέα τάξη.

Χρησιμοποιήθηκε σέ αὐτήν τήν πολεμική καί ὁ παιδοψυχίατρος π. Βασίλειος Θερμός. Εἶναι γνωστός ὁ π. Βασίλειος Θερμός γιά τίς ἀντιθέσεις του κατά τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας μας (προτείνει «διορθωμένη» Θ. Λειτουργία, ἡ γλῶσσα τῆς λατρείας μας εἶναι κατ' αὐτόν ψυχοαμυντική κτλ. κτλ.), γιά τήν ἀντικατάσταση τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως ἀπό τήν ψυχοθεραπεία (θεραπεία ὀντολογικῆς τάξεως πραγματοποιεῖται μέ τήν ψυχοθεραπεία κατ' αὐτόν).

Τώρα ἐπιστρατεύθηκε μέ «θεολογικά» καί ψυχολογικά ἐπιχειρήματα κατά τῆς ἱερατικῆς περιβολῆς. Ἦταν ἀναμενόμενο. Στήν ἡμερίδα τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν Πέμπτη 4 Ὀκτωβρίου 2001 ἔβαλε ὅλα του τά δυνατά γιά νά ἀποδείξει ὅτι στήν Ἐκκλησία μας

● «... παραμένουν σταθερά καί ἀναλλοίωτα μόνο τά δόγματα... ἐνῶ ὅλα τά ὑπόλοιπα στοιχεῖα ὡς ἐγκόσμιοι συντελεστές καί κέλυφος τοῦ πυρῆνα τῆς Παραδόσεως, δέχτηκαν καί δέχονται μεταβολές...» (σελ. 1)

● «... τότε εἶχαμε μιὰ Ἐκκλησία πιό ζωντανή καί γι' αὐτό περισσότερο εὐέλικτη», ἐνῶ σήμερα δέν ἔχουμε.» (σελ. 2)

Πρέπει «νά ἀντιληφθοῦμε τίς ἀγκυλώσεις τίς ὁποῖες σήμερα ἔχουμε ὑποστή (σελ. 2)

● «Σέ πλείστες πτυχές τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς δικαιούται νά διερωτηθῆ καλοπροαίρετα κάποιος ἂν καί σέ ποιό βαθμό ἡ σημερινή Ἐκκλησία διατηρῆ ὀργανικό σύνδεσμο μέ τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου» (σελ. 5)

● «... ἡ σύμπραξη τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν κοσμική ἐξουσία ὅπως εἶναι ἀναμενόμενο ἐπιφέρει χαλάρωση τῆς πρωτοχριστιανικῆς αὐτοσυνειδησίας. Αὐτή μέ τή σειρά της γεννᾷ τάσεις θρησκαιοποίησης ὑπό τήν ἐννοια ὅτι τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας διαφοροποιεῖται περαιτέρω ὡς ἴδρυμα...» (σελ. 6)

● Ὑπάρχουν «καιροί ἐντονότερου συστηματισμοῦ μέ τήν κρατική ἐξουσία καί κρίσεως ἐκκλησιαστικῆς αὐτοσυνειδησίας» (σελ. 6)

● «Τό ἐκκλησιαστικό ὄραμα γίνεται ἐνδοκοσμικό: σέ πληθώρα πηγῶν τῆς ἐποχῆς ἐξαίρεται ἡ σημασία τοῦ κληρικοῦ γιά τή δημόσια τάξη καί τά χρηστά ἤθη» (σελ. 7)

● Ἡ Ἐκκλησία δέ νοιάζεται πιά νά πείθῃ... Ὁ κληρικαλισμός ἐπισφραγίζεται καί παγιώνεται.

● «Ρέπουμε πρός κληρικαλισμό, ἕνα νοσηρό φαινόμενο» (σελ. 8)

● Ἡ παρουσία τοῦ περιεργα(;) ἐνδεδυμένου κληρικοῦ δίπλα τους συχνά γεννᾷ ἐρωτηματικά, ἀμηχανία, ἀποξένωση, ἐνόχληση ὅχι σπάνια θυμό καί περιφρόνηση» (σελ. 9)

● «Τό βαρῦ καί πολύπλοκο ἱερατικό σχῆμα παρασύρει πρός ἀδυναμία συναντήσεως μέ τό σημερινό ἄνθρωπο καί υἱοθέτηση ἑνός ρόλου ἐξωπραγματικοῦ, ἑνός προσωπείου ἀγγελισμοῦ...» (σελ. 9).

Παρέθεσα ἐνδεικτικά τίς πολύ «κολακευτικές» ἀπόψεις τοῦ π. Βασιλείου Θερμοῦ τόσο γιά τήν ἁγία Ἐκκλησία μας, ὅσο καί γιά τό σχῆμα τῶν κληρικῶν. Ὁλόκληρη ἡ εἰσήγησή του εἶναι γεμάτη ἀπό αὐτήν τήν προβληματική πού εἶναι παντελῶς ξένη γιά μᾶς τούς κληρικούς πού εἴμαστε μάχιμοι ἐφημέριοι σέ καθημερινή εἰκοσιτετράωρη βάση μέσα στούς καὶμούς, στίς πίκρες, στίς πτώσεις, στίς «διώξεις» τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ μας, ἀλλά καί στίς χαρές του.

Ὁ π. Βασίλειος εἶναι κλεισμένος στό γραφεῖο ἢ τό ἱατρεῖο τοῦ παιδοψυχιάτρου ἐξετάζοντας ἀρρώστους, δέν ἔχει τό χρόνο γιά νά

άσχοληθεῖ μέ τήν μάχιμη ἱερατική-ἐφημεριακή διακονία καί εἶναι ἐπόμενο νά μήν ἔχει ἄμεση γνώση τῶν πραγματικῶν προβλημάτων τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων, παρά μόνο τῶν ψυχασθενῶν.

Τόσο ἡ ἐλαχιστότητά μου ὅσο καί χιλιάδες κληρικοί στήν πατρίδα μας (ἔχω γνωρίσει ἀπό πολύ κοντά τίς χιλιάδες τῶν ἀπλῶν καί τιμίων κληρικῶν μας πού πέρασαν ἀπό τίς ἐκκλησιαστικές Σχολές καί ὑπηρετοῦν σιωπηλά καί εὐδόκιμα ἀνά τό Πανελλήνιο) δέν ἔχουμε συναντήσει τήν παραπάνω προβληματική «Πανώτη-Θερμοῦ» πουθενά μά πουθενά μέσα στό λαό μας. Μόνο μιά γνωστή κάστα δοτῶν οἰκουμενιστῶν Θεολόγων καί κληρικῶν λανσάρουν τήν παραπάνω προβληματική γιά τούς πασιγνωστούς σ' ὅλους πιά πανθηρησκιακούς ὀραματισμούς τους.

Εἶναι πέρα πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι ὁ λαός μας καθόλου δέ νοιάζεται γιά τό τί στολή ἢ ποιά ράσα θά φορέσει ὁ κληρικός. Εἶναι τόσα πολλά τά βιωτικά καί πνευματικά προβλήματα, ὥστε δέν ἔχουν τήν πολυτέλεια οὔτε καί τήν περιέργεια νά ἀσχοληθοῦν μέ τό τί φορεῖται. Ὅμως χαίρονται ὅταν μᾶς βλέπουν ἱεροφορημένους. Εἶναι τόσος μάλιστα ὁ ἱερός ἐνθουσιασμός τους καί ἡ συγκίνησή τους, πού ὄχι μόνο οἱ «ἀφελεῖς» σκύβουν καί ἀσπάζονται τά ἀμφιά μας ἢ πολλές φορές καί τά ράσα μας.

Ἐντίμως καί εἰλικρινῶς ὁμολογῶ ὅτι ἐκπλήσσομαι διότι ὁ π. Βασίλειος Θερμός μαζί μέ τίς «ἐκκλησιολογικές» του ἀπόψεις ἐμπλέκει καί ὅλα τά θέματα πού ἀπασχολοῦν τούς ἀνά τήν οἰκουμένη Οἰκουμενιστές. Μιλᾷ γιά τήν «αὐξημένη κινητικότητα τῆς ἐποχῆς μας καί τή χρήση τοῦ ΙΧ αὐτοκινήτου ἀπό τούς κληρικούς» γιά «τά παιδιά του πού κρατάει στήν ἀγκαλιά του ὁ παπᾶς» γιά τή μετακίνησή του μέ τά «μέσα μαζικῆς μεταφορᾶς» γιά τή «μεταβολή τοῦ κλίματος παγκοσμίως» γιά «τίς πιέσεις τῆς πρεσβυτέρας καί τῶν παιδιῶν» γιά τή «βέρα-δαχτυλίδι τοῦ γάμου τῶν κληρικῶν» μαζί μέ τή θεολογία τοῦ Γάμου, καί τίς καταχρήσεις ἐκ μέρους τῶν ἐπισκόπων, γιά τήν «ἀνύψωση τοῦ τέμπλου», γιά τήν ἀποσιώπηση τῶν Εὐχῶν τῆς Λειτουργίας, γιά τήν ἀπουσία τῆς συμπαλμωδίας». Ὅλα αὐτά τά θέματα μαζί μέ μερικά ἄλλα κοσμικῆς καθαρᾶ νοοτροπίας τῆς νέας ἐποχῆς, ἀπαρτίζουν τόν κατάλο-

γο θεμάτων τῆς «Μελλούσης Πανορθόδοξου Συνόδου» τῶν ἀπανταχοῦ Οἰκουμενιστῶν.

Ταπεινῶς καί εἰλικρινῶς καταθέτω ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος λαός μας ἔχει διαμορφώσει μιά λαμπρά ἀρχετυπική αἰσθητική περί ράσου καί ἱερῶν ἀμφίων πού ἀπορρέει ἀπό τήν ἱερή χαρμολύπη πού διαμορφώνει ὅλα τά κριτήρια τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν. Καμαρώνουν τόν παπᾶ τους ὡς θεανδρική εἰκόνα μέ τό ράσο του καί τή λοιπή περιβολή του. Τό φαρδύ ράσο, ὅπως σήμερα εἶναι διαμορφωμένο, καλύπτει ὅλες τίς ψυχασωματικές μας ἀτέλειες, ἀλλά καί δημιουργεῖ τήν ἀπλή καί ἐλάχιστη κατανυκτική προϋπόθεση γιά νά ἐπικοινωνήσῃ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος μαζί μας ἀλλά καί ἐμεῖς μέ αὐτόν σωτηριολογικά. Τόσο ἐδῶ στήν «ἡμεδαπή» ὅσο καί στήν «ἀλλοδαπή» πάντοτε, μολονότι ἀναξιότατος, εἰσέπραξα καί εἰσπράττω ἀφάνταστη τιμή ἀπό τούς ἀνθρώπους γενικά μέ ἐνδιάμεσο περιβολή τό ἱερό ράσο. Κοινή παρόμοια ἐμπειρία ἐκφράζουν οἱ χιλιάδες καί τῶν ἐγγάμων ἀλλά καί τῶν ἀγάμων κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι μοναδικά τιμῶνται ἀπό τό λαό μας καί μέ τό πολύ εὐρύχωρο ράσο τους δίνουν τό ἄμεσο μήνυμα τῆς χριστομεγαλοψυχίας καί τῆς χριστοελπίδος στό σύγχρονο ἄνθρωπο, κατὰ τόν ἅγιο Συμεών Θεσσαλονίκης.

Εἶναι ἀπαράδεκτα ὅσα ὑποτιμητικά γράφει στήν εἰσήγησή του ὁ π. Βασίλειος Θερμός στήν ἡμερίδα τῆς 4ης Ὀκτωβρίου στήν 6η σελίδα γιά τούς κληρικούς τοῦ 18ου καί 19ου αἰώνα. Θά ἔπρεπε νά ἐλάμβανε ὑπόψη του, ὅτι οἱ κληρικοί αὐτοῖ ὄχι μόνο δέν εἶχαν καμιά «κρατιστική» ἢ «αὐτοκρατορική» ἢ «ἐξουσιαστική» νοοτροπία ἀλλά καί δέν πληρώνονταν καθόλου ἀπό τό κράτος. Εἶναι οἱ ἄνδρες μέ τά χοντρά καί ραζιασμένα χέρια, πού ξέρουν καί νά δουλεύουν σκληρά στά κτήματά τους καί στίς διάφορες χειρονακτικές δουλειές τους καί μέ τά ἴδια ἐντιμα ραζιασμένα χέρια νά προσφέρουν τήν ἀναίμακτη θυσία στόν ἐν Τριάδι Θεό. Λίγη αἰδώς δέ βλάπτει ὅταν μιλάμε γιά τέτοιες ἀρχοντικές προσωπικότητες πού κράτησαν ὀλόκληρο τόν ἑλληνοχριστιανικό πολιτισμό ἐκπεφρασμένο καί συγκεφαλαιωμένο στό τίμιο ράσο τους.

Οἱ ἴδιοι μεγαλόπρεποι ἐν τῇ ἀπλότητί τους ἄνδρες στίς βαρεῖες χειρονακτικές ἐργασίες τους μπορεῖ μερικές φορές νά ἀπέβαλαν τό ρά-

σο τους για να δουλέψουν ευκολότερα στα βαρειά διακονήματά τους, αλλά ποτέ δεν απασχολήθηκε νοσηρά ο λογισμός τους με ένα σύνδρομο αμφιομανίας ή ρασομανίας ή άλλης αντιπαραδοσομανίας. Ούτε ο λαός ποτέ τους παρεξήγησε, γιατί κάποιες στιγμές τους είδε α-ράσωτους, ακριβώς γιατί αυτή ή συμπεριφορά ήταν της ανάγκης.

Τό μαύρο χρώμα του ράσου τους, όπως απορροφά την ήλιακή ακτινοβολία, έτσι απορροφούσε όλους τους κραδασμούς της εκάστοτε εισαγόμενης αθεϊστικής κουλτούρας. Τό μαύρο χρώμα του ράσου με την απλότητά του, με την επισημότητά του, με τη μνήμη του θανάτου και της Αναστάσεως του Θεανθρώπου Κυρίου μας, παιδαγωγούσε και παιδαγωγεί και εποπτικά αλλά και χαρισματικά γενιές και γενιές.

Δικαιολογημένα οι ιεροί κανόνες ΚΖ της Πενθέκτης, ΙΣΤ της Ζ' Οικουμενικής, μιλούσαν αναλυτικά για τό ιερατικό σχήμα και έχουν περιβάλει με κύρος Οικουμενικών Συνόδων τις ειδικές απονεμηθείσες ιερατικές στολές, ακριβώς επειδή προέβλεπαν τις ισχυρές και έντονες κοσμικές αμφισθητήσεις πάνω γενικά στην ιερατική περιβολή.

“Οσον άφορᾷ στή βέρα του γάμου των κληρικῶν ἄς μᾶς έπιτραπεί και έδῶ νά σημειώσουμε, ὅτι οἱ πλειάδες των άπλων ιερέων σεβάστηκαν αὐτή τήν άγραφή παράδοση μετά τή χειροτονία τους νά μή φοροῦν τή βέρα τους. Δέν εἶναι καταγεγραμμένο κανένα παράπονο καμῆς πρεσβυτέρας. Ἡ ένσταση βρίζεται μόνο σέ μερικούς κληρικούς, οἱ ὅποιοι έξωθοῦνται σέ αντιπαραδοσιακές έρμηνεῖες κατά τό άτομικό δοκοῦν αὐτῶν. Οἱ σημερινοί έγγαμοι σεβαστοί πατέρες έξ ὅσων γνωρίζω, μετά τή χειροτονία τους κρεμοῦν τή βέρα τους στήν άλυσίδα πού κρατάει κατάσαρκα τόν έπιστήθιο βαπτιστικό σταυρό τους έπαληθεύοντας έτσι τή θεμελιώδη φράση τής κεντρικῆς ευχῆς τής ιεραῆς Ἀκολουθίας του γάμου «Ὁ του μυστικοῦ και άχράντου γάμου ιερουργός...» και κρατώντας στήν καρδιά τους τήν άκατάλυτη, θερμότατη και μοναδική άγάπη πρὸς τήν πρεσβυτέρα τους. Μόνο οἱ φρεσκοαρραβωνιασμένοι καμαρώνουν τις βέρες τους, επειδή ακριβῶς δέν έχει συντελεσθεῖ τό μυστήριο τής Ἀγάπης μέσα στίς ψυχές τους και δέν έχουν

πλήρη τήν ώριμότητα του Ἱεροῦ Μυστηρίου του Γάμου πού άλλωστε αναμένουν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ξεκίνησε ένα σθεναρό άγώνα, τόν άγώνα των ταυτοτήτων, στόν ὅποιο ένθερμα συντάχθηκε ὅλος ὁ Ἑλληνικός λαός, για νά μήν απαλειφθοῦν από τήν ταυτότητά μας δύο λέξεις: Χριστιανός Ὁρθόδοξος.

Καλά, δέν καταλαβαίνουν οἱ ὡς άνω κληρικοί πολέμοι τής ιερατικῆς περιβολῆς μας, ὅτι θά κατηγορήσουν τά media, και τό Μακαριώτατο και ὅλους μας πού κατεδήκαμε στήν Πλατεία Συντάγματος στήν Ἀθήνα και στόν Λευκό Πύργο τής Θεσσαλονίκης για νά διαδηλώσουμε τήν έμμονή μας σέ δύο λέξεις, ένῶ αντίθετα τρωγόμαστε με τά ρούχα μας και άγωνίζομαστε για τό ακριβῶς αντίθετο άπ' ὅ,τι τότε διαδηλώναμε; Δέ θά μᾶς χαρακτηρίσουν σχιζοφρενεῖς; Δέ θά μᾶς «κράξουν» ὡς άράσωτους ὄχι μόνο τά media, αλλά και ὁ θεματοφύλαξ λαός μας ὡς προδότες εκείνου του άγῶνος πού, ὅπως ευρέως άκουγόταν, δέν ήταν άγώνας μόνο για τις ταυτότητες, αλλά και για σειρά άλλων πού θά έπακολουθήσουν;

Ταπεινῶς φρονοῦμε ὅτι ὁ άγώνας για τό ράσο μας εἶναι πολύ πύσοβαρός από τις ταυτότητες σέ μᾶς τους κληρικούς. Κανείς, μά κανείς δέν μπορεί νά μᾶς άποσχηματίσει. Ἄν τό τολμήσει, μαζί με τό τίμο ράσο μας και με ὀλόκληρη τήν περιβολή μας θά πρέπει για νά μᾶς τά δγάλει νά κόψει μαζί και τά κρέατά μας, τά χέρια μας, τά πόδια μας, τό κεφάλι μας. Γιατί τό ράσο μας, ή περιβολή μας, τό ιερατικό σχήμα μας έχουν κολλήσει πάνω στό σῶμα μας και μέσα στήν ψυχή μας. Ξεκολλώντας τό ράσο μας, θά ξεκολλήσει και τις σάρκες μας, θά ξεκολλήσει και τήν ψυχή μας.

Εὐτυχῶς πού εμεῖς οἱ έγγαμοι κληρικοί έχουμε υπερασπιστές τις πρεσβυτέρες μας και τά σαρκικά μας παιδιά μαζί με τά πνευματικά μας, πού δέ θά άφήσουν κανένα νά μᾶς γδύσει, νά μᾶς άποσχηματίσει. Ὁ σεβασμός τους και ή άγάπη τους θά γίνουν άσπίδα τής πύο άρραγοῦς προστασίας από κάθε «έχθρο και πολέμο» του ιερατικοῦ μας σχήματος, πού εἶναι άλληλοπεριχωρημένο με ὀλάκερη τή ζωή μας.

Αὐτό τό σκεπτικό και αὐτή ή νοοτροπία κυριαρχοῦσε σ' ὀλόκληρη τήν ποιμαντική δραστηριότητα και σ' ὀλη τή ζωή του άγίου

Λουκά του γιατροῦ. Ἐκόμα καί ὅταν χειρουργοῦσε τούς ἀσθενεῖς του δέν ἔδγαζε τό τίμιον ράσο. Ἐκόμη καί ὅταν ἀπειλήθηκε ἀπό τό Ρωσικό δικτατορικό ἀθεϊστικό καθεστῶς μέ σκοπό τήν ἀποβολή τοῦ ἱερατικοῦ του σχήματος, ἀκόμη καί τότε ὁμολογοῦσε, μέ ὀλόκληρο τό ἱερατικό του σχῆμα, καί μεγενέστερα τό ἀρχιερατικό του, ἔνθερμα τήν ἀγάπη Του πρὸς τό Χριστό καί τήν ἀγιοτάτη Ἐκκλησία μας. Καί φυσικά δέν εἶχε συγκαταλεγεί μέ τήν κοσμική οὐμανιστική κουλτούρα τῆς «ἀνωτέρας» κοινωνικῆς τάξεως πού τόν ἤθελε κατ' ἐξοχήν γιατρό καί λιγότερο ἱερέα. Ἐκεῖνος ὁ ἅγιος ἄνδρας ζοῦσε τό Μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης ὡς μεῖζον χάρισμα καί μέσα του, στήν ψυχή του, συντελεσμένο, ἀλλά καί στήν σάρκα του τήν ὁποία κοσμοῦσε τό ἱερό ράσο του.

Στήν 9η σελίδα τῆς εἰσηγήσεως του ὁ π. Βασίλειος Θερόμος γιά νά γίνει πειστικότερος παραθέτει ἕνα περίεργο ἐπιχείρημα. Ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι πιθανό οἱ σημερνοὶ ἄσχετι μέ τήν Ἐκκλησία μας νέοι νά μᾶς συγγέουν μέ τούτε «Ἰσλαμιστές ἡγέτες» πού κατά κόρον ἰδιαίτερα στίς μέρες μας παρουσιάζουν τα media...» Ἀρα...

Χωρίς φόβο καί πάθος πάντως θέλουμε νά κάνουμε γνωστό πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, ὅτι παρά τήν ἀναξιότητά μας, εἴμαστε κατενθουσιασμένοι, γιατί μᾶς ἀξίωσε ὁ ἐν Τριάδι Θεός μέ τίς πολλές πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου νά φέρουμε τήν ἱερωσύνη παντοῦ καί πάντοτε σ' ὅλες τίς πτυχές τοῦ παρόντος κόσμου... Καί δηλώνουμε συγκεκριμένα καί ἀπερίφραστα, ὅτι οὔτε τό ράσο μας οὔτε τό ἄντερί μας οὔτε τό καλυμαῦχι μας, οὔτε τά γένια καί τά μαλλιά μας σκοπεύουμε νά μεταποιήσουμε.

Πιστεύουμε ὅτι κάθε προτεινόμενη μεταποίηση θά ἀχρειώσῃ τήν ἀριστοτεχνικότερη θεανθρώπινη εἰκόνα τοῦ ἱερέως καί τῆς Ἱερωσύνης πού ἔχει ὅλος ὁ κόσμος γιά μᾶς καί θά μᾶς παγιώσει σέ μιά μανιώδη προσπάθεια ἐνδοκοσμικοῦ μονοφυσιτικοῦ συσχηματισμοῦ χωρίς ἱερό ἐν Χριστῷ ζῆλο γιά τή νηπτική ἐσωτερική ἐργασία μας καί χωρίς τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη γιά τή σωτηρία τῶν ἀδελφῶν μας.

Υ.Γ. Τό ὕφος καί οἱ ἀπόψεις τοῦ ὡς ἄνω δημοσιεύματος δέν ὑπονοοῦν καμιά προσωπική ἀντιπαράθεση κατά τοῦ π. Εὐσταθίου Κολᾶ, τοῦ π. Βασιλείου Θερομοῦ καί κατά τοῦ κ. Ἰ. Ἀρη Πανώτη. Ἐφ' ὅσον ὅμως δημόσια ἐξέφρασαν τίς ἀπόψεις τους, δημοσίᾳ ἐκφράσαμε καί ἔμεῖς τά πιστεύματα τῆς Ἱερατικῆς Ἐκκλησίας μας.

Προσυπογράφουμε τό ἀνωτέρω κείμενο καί οἱ κάτωθι ἱερεῖς:

Εὐστάθιος Ἀθανασόπουλος, Γεώργιος Αὐθῆνος, Ἀθανάσιος Γεραμάνης, Χαράλαμπος Θεοδώσης, Χρῆστος Κατσούλης, Ἀναστάσιος Κοροπούλης, Ἐμμανουήλ Μαθιουδάκης, Ἀθανάσιος Μηνᾶς, Δημήτριος Μπάτρης, Δημήτριος Μπόμπας, Ἀντώνης Μπουσδέκης, Ἰωάννης Νιργιανάκης, Πέτρος Πανταζῆς, Ἀθανάσιος Τραϊφόρος, Σταῦρος Τρικαλιώτης, Ἰωάννης Φωτόπουλος, Λάμπρος Φωτόπουλος, Ἀπόστολος Χασάπης, Ἰωάννης Χατζηθανάσης καί οἱ ἱεροδιάκονοι:
Γεώργιος Διαμαντόπουλος καί Βασίλειος Σπηλιόπουλος.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Ἐπειδή πολλοί ἐκ τῶν ἀγαπητῶν ἀναγνωστῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς μποροῦν νά βοηθήσουν καί οἰκονομικά τήν προσπάθειά μας, τούς πληροφοροῦμε ὅτι γιά τόν σκοπό αὐτόν ἀνοίξαμε τούς ἐξῆς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, ὅπου καί μποροῦν νά καταθέσουν ὅ,τι προαιρεῖται ἡ ἀγάπη τους: Ἐθνική Τράπεζα: **421/61.43.74-15** καί Ἀᾶ Ἄ Τράπεζα Πίστεως: **815-002101-039454**.

Ἐπίσης, ὅσοι θέλουν, μποροῦν μέσῳ Ε.Λ.Τ.Α. νά μᾶς ἐνισχύσουν οἰκονομικά μέ τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή, ἡ ὁποία ἔχει πολύ χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπ' ὅτι ἡ συνηθισμένη ταχυπληρωμή.

Ἐπενθυμίζουμε ὅτι τό περιοδικό ἀποστέλλεται δωρεάν. Γίνονται, ὅμως, μέ εὐγνωμοσύνη δεκτές οἱ ὅποιες προαιρετικές εισφορές, μιά καί τό περιοδικό δέν ἔχει ἄλλους πόρους.

ΜΝΗΜΗ π. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΩΜΑΝΙΔΗ
Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Μεταλληνού
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ενας από τούς μεγαλυτέρους ὀρθοδόξους θεολόγους τοῦ 20ου αἰῶνος καί ἀνακαινιστῆς τῆς θεολογίας μας, μέ τήν ἐπιστροφή της στήν γνησιότητα τῆς ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως, ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰωάννης Ρωμανίδης, προπέμπεται ἀπό ὅλους μας, φίλους, συνεργάτες καί μαθητές του, στήν αἰώνια καί ἀληθινή Πατρίδα μας. Ἐκ μέρους τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί τοῦ Προέδρου του Δημ. Γόνη ἔχω τήν τιμή νά καταθέσω λίγα λόγια, ἀγάπης, σεβασμοῦ καί τιμῆς εἰς τόν Μεγάλον Συνάδελφο, πού ὁδεύει «εἰς τά ἄνω βασίλεια».

Ὁ ἴδιος ὁ ἐκλιπών ἔχει σημειώσει σέ μία ἀπό τίς σπάνιες αὐτοπαρουσιάσεις του τά ἑξῆς: «Οἱ γονεῖς μου ἦσαν ἀπό τήν Ρωμαϊκήν Καστροπόλιν τῆς Ἀραβησοῦ τῆς Καππαδοκίας, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος (582-602), ὁ ὁποῖος διώρισεν ὡς Πάπαν τῆς Ρώμης τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Μέγαν (590-604) καί ὁ ὁποῖος μέ τήν σειράν του διώρισεν ὡς πρῶτον ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Καντέρμπουρι τόν Ἀύγουστίνον (597-604). Γεννήθηκα εἰς τόν Πειραιᾶ, τάς 2.3.1927 [...] Ἐφυγα ἀπό τήν Ἑλλάδα καί μετηνάστευσα εἰς τήν Ἀμερικανήν, εἰς τάς 15 Μαΐου 1927 (εἰς ἡλικίαν 72 ἡμερῶν), μέ τούς γονεῖς μου καί ἐμεγάλωσα εἰς τήν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τό Manhattan, εἰς τήν 46ην Ὀδόν, μεταξύ τῆς 2ας καί τῆς 3ης Λεωφόρου. Εἶμαι ἀπόφοιτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κολλεγίου Brookline Μασσαχουσέτης, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Yale, Διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard (School of arts and sciences), Ὁμότιμος Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καί Ἐπισκέπτῆς Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ τοῦ Πανεπιστημοῦ τοῦ Balamand τοῦ Λιδάνου ἀπό τό 1970».

Θά προσθέσουμε σ' αὐτά ὅτι σπούδασε ἀκό-

μη στό Ρωσικό Σεμινάριο τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Ν. Ὑόρκης, στό ἐπίσης Ρωσικό Ἰνστιτοῦτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου στό Παρίσι καί στό Μόναχο τῆς Γερμανίας. Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος τό 1951 καί ἔκτοτε διηκόνησε ὡς ἐφημέριος εἰς διαφόρους ἐνορίας τῶν Η.Π.Α. Μεταξύ τῶν ἐτῶν 1958 καί 1965 ὑπηρέτησε ὡς καθηγητῆς στήν Θεολογική Σχολή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, παραιτήθηκε ὁμως τό 1965, διαμαρτυρούμενος διά τήν ἀπομάκρυνση τοῦ π. Γ. Φλωρόφσκυ ἀπό τήν Σχολή. Ἡ ἐκλογή του γιά τήν Ἔδρα τῆς Δογματικῆς στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἔγινε στίς 12 Ἰουνίου 1968, ἀλλά δέν διωρίζετο, διότι ἐκατηγορεῖτο ὡς «κομμουνιστής»! Τελικά ὁ διορισμός του ἔγινε τό 1970. Τό 1984, διά προσωπικούς λόγους, παρητήθη μέ πλήρη σύνταξη, ἀλλά δέν ἐθεωρήθη καλό νά τοῦ ἀπονεμηθεῖ ὁ τίτλος τοῦ Ὁμοτίμου, κάτι πού ἔρχεται νά ἀποκαλύψει καί τίς δυσλειτουργίες τῆς θεολογικῆς συντροφίας μας.

Ἐχει συγγράψει πλῆθος μελετῶν, πολλές ἀπό τίς ὁποῖες εἶναι ἀκόμη ἀνέκδοτες καί πρέπει νά συνεκδοθοῦν εἰς σειράν τόμων. Τά κατάλοιπά του εἶναι ἀνάγκη νά ἀσφαλισθοῦν, διότι ἔχουν πολλά νά προσφέρουν καί ἀποκαλύψουν. Ἡ διδακτορική του διατριβή περὶ τοῦ Προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, κυριολεκτικά ἐπαναστατική, ἄνοιξε νέους δρόμους στή Θεολογία μας, ἀκολούθησαν δέ τά βιβλία του γιά τή Ρωμαιοσύνη, πού εἶχαν τήν ἴδια σημασία γιά τόν χῶρο τῆς Ἱστορίας. Καί τῶν δύο αὐτῶν χώρων τήν ἔρευνα καί κατανόηση, ἀνενέωσε ὁ π. Ἰωάννης. Τό ἔργο καί ἡ προσφορά του στήν ἐπιστήμη ἔχουν διερευνηθεῖ συστηματικά στή διδακτορική διατριβή τοῦ Andrew Sorko, Prophet of Roman Orthodoxy - The Theology of John Roamanides, Canada 1998.

Ἐξ ἴσου ὁμως μεγάλη ὑπῆρξε ἡ συμβολή καί ἡ προσφορά του στήν Ἐκκλησία μας μέ τήν συμμετοχή του στούς Θεολογικούς Διαλόγους μέ Ἐτεροδόξους, ἰδιαίτερα μέ τόν Ἀγγλικανισμό ἀλλά καί Ἀλλοδόξους (Ἰουδαϊσμό καί Ἰσλάμ). Τό γεγονός δέ, ὅτι μητρική του γλώσσα ἦταν ἡ Ἀμερικανική, τοῦ ἐξασφά-

λιζε τήν άνεση πού χρειαζόταν, γιά νά άναπτύσει μέ κάθε άκρίβεια τίς θέσεις τής Έκκλησίας μας. Στό διάλογο μέ τήν Παγκόσμια Λουθηρανική Όμοσπονδία (1978 κ.έ.) είχα τήν εύκαιρία νά τόν γνωρίσω βαθύτερα, νά συνδεθώ μαζί του μέ ίσχυρά φιλία και, τό κυριώτερο δι' έμέ, νά γίνω πραγματικά μαθητής του, πέρα άπό τήν πολυετή και συνεχή μελέτη τών έργων του. Στούς διαλόγους αυτούς έφαινετο ή εύρεία γνώση του στην πατερική παράδοση, αλλά και τίς παραχαράξεις της, στην Άνατολή και τή Δύση, κατ' έξοχήν δέ ή γνώση τής Θεολογίας του άγίου Γρηγορίου του Παλαμά, άκρογωνιαίου λίθου τής όρθόδοξου παραδόσεως. Ό π. Ίωάννης ύπεστήριζε τήν σχέση θεολογίας και άγιοπνευματικής έμπειρίας, και τούς σταθμούς τής πνευματικής πορείας τών Άγίων: κάθαρσις-φωτισμός-θέωσις, ως προϋπόθεση τών Οίкуμενικών Συνόδων και τής αυθεντικής άποδοχής των, κάτι πού έχει χαθεί στη Δύση, αλλά και στη δυτικίζουσα δική μας θεολογική σκέψη. Η στροφή αυτή στην πατερικότητα, ως έκκλησιαστική γνησιότητα, συνέχισε και συνεπλήρωσε τήν ανάλογη κίνηση του π. Γεωργίου Φλωρόφσκυ, τήν πορεία του όποίου άκολούθησε στον Οίкуμενικό Διάλογο, θεωρούμενος και αυτός συχνά ένοχλητικός και όχι εύκολος συνομιλητής. Κάποτε θα γραφοϋν αυτά όλα, για νά φανεί ή ύπεροχικότητα του έκλιπόντος, αλλά και ή άληθινή συμβολή του στη διεθνή και οίкуμενική παρουσία τής Όρθοδοξίας, έστω και άν συχνά έμενε μόνος...

Θεωρώντας τό θεολογικό του έργο, διδακτικό, συγγραφικό και άγωνιστικό, άναγκαζόμεθα εκ τών πραγμάτων νά κάνουμε λόγο για έποχή **πρό** και **μετά** τόν Ρωμανίδη. Διότι έφερε άληθινή τομή και ρήξη μέ τό σχολαστικό παρελθόν μας, πού λειτουργούσε ως βαδύλωνιος αίχμαλωσία στη θεολογία μας. Η διατριβή του σφράγισε άποφασιστικά αυτή τήν αναγεννητική πορεία, σέ σημεϊο, πού και αυτοί οί για διάφορους λόγους επικριταί ή ιδεολογικά αντίπαλοί του νά προδίδουν στα γραπτά τους τήν έπιρροή του π. Ίωάννου στη Θεολογική τους σκέψη.

Συγκεκριμένα, ό π. Ίωάννης:

α) Έπανεφερε στον άκαδημαϊκό Θεολογικό χώρο τήν προτεραιότητα τής πατερικής

έμπειρικής θεολογήσεως, παραμερίζοντας τόν διανοητικό-στοχαστικό-μεταφυσικό τρόπο θεολογήσεως.

β) Συνέδεσε τήν άκαδημαϊκή θεολογία μέ τήν λατρεία και τήν φιλοκαλική παράδοση, καταδεικνύοντας τήν άλληλοπεριχώρηση θεολογίας και πνευματικής ζωής και τόν ποιμαντικό-θεραπευτικό χαρακτήρα τής δογματικής θεολογήσεως.

γ) Δειείδε και υίοθέτησε στη θεολογική μέθοδο τόν στενό σύνδεσμο δόγματος και ιστορίας και γι' αυτό μπόρεσε νά κατανοήσει όσο λίγοι τήν άλλοτριώση και πτώση τής θεολογίας στη Δυτική Ευρώπη, πού έπήλθε μέ τήν φραγκική κατάκτηση και άποβολή. Η καλή γνώση τής ιστορίας, έξ άλλου, Φραγκοσύνης και Ρωμαιοσύνης (προοριζόταν για καθηγητής τής Ίστορίας στο Yale) τόν βοήθησε νά διαπιστώσει και αναλύσει τή διαμετρική διαφορά Φράγκικου και Ρωμαϊκου πολιτισμού, εισάγοντας ρωμαϊκά κλειδιά στη διερεύνηση τής ιστορίας και του πολιτισμού μας.

δ) Βοήθησε, έτσι, τήν πληρέστερη έρευνα και του Έλληνισμού, έξω άπό τίς κατασκευασμένες δυτικές θέσεις, μέ τήν όρθή-ώς άπόλυτα τεκμηριωμένη- χρήση τών ιστορικών μας όνομάτων, τής σημασίας και δυναμικής τους στην ιστορική μας πορεία.

Εϊναι γεγονός, ότι οί έτερόδοξοι άνεγνώριζαν περισσότερο άπό μάς τήν προσωπικότητα του π. Ίωάννου και τήν σημασία του για τήν Όρθοδοξία. Έθεωρείτο ό καλύτερος όρθόδοξος έρευνητής του ί. Αύγουστίνου, πού βοήθησε και τήν δυτική θεολογία στην κατανόηση του, χαρακτηρίσθηκε δέ «ό μεγαλύτερος σίγουρα τών εν ζωή όρθόδοξων θεολόγων, του όποίου τά συγγράμματα άποτελοϋν κριτική μελέτη του έργου του Αύγουστίνου υπό τό φως τής πατερικής θεολογίας». Πρέπει δέ νά λεχθεί, ότι στον π. Ίωάννη όφείλεται ή σπουδαία έπισήμανση, ότι ή διδασκαλία του Βαρθολομαίου του Καλαβρού για τίς θεοπτικές έμπειρίες τών προφητών ως «φαινομένων φυσικών, γινομένων και άπογινομένων» άνάγεται στο περι Τριάδος έργο του ί. Αύγουστίνου.

Σεβαστέ και άγαπητέ π. Ίωάννη.

Οί φίλοι, συνεργάτες και συνόμιλοί σου, σου εκφράζουμε τήν εύγνωμοσύνη μας για όσα μέ τήν χάρη του Θεού μάς έδωσες. Οί χι-

λιάδες τῶν ἀμέσων ἢ ἐμμέσων μαθητῶν σου ἐπίσης. Κρατοῦμε τήν θεολογική παρακαταθήκη σου ὡς βακτηρία στό σκοτάδι, πού ἐξαπλώνει παντοῦ ὁ ὑπολογισμός, ἡ ἄγνοια, ἡ ἀδιαφορία καί τό συμφέρον. Μᾶς συνέδεσες μέ τήν πατερικότητα στό χῶρο τῆς ἀκαδημαϊκῆς

θεολογίας, παραπέμποντας συνεχῶς στή λατρεία καί τήν ἄσκηση, ὅπου καλλιεργεῖται ἡ ἀληθινή θεολογία. Σέ εὐχαριστοῦμε! Αἰωνία σου ἡ μνήμη καί καλή ἀντάμωση στό οὐράνιο θυσιαστήριο, Συνάδελφε καί Συλλειτουργε, πεφιλημένε.

Καί μία ἐπιστολή πύ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου πρὸς τόν π. Ἰωάννη Ρωμανίδη πού λέει πολλά...

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον

᾽Αριθμ. Πρωτ. 139

Τῷ Αἰδεσιμολογιωτάτῳ Πρωτοπρεσβυτέρῳ τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κυρίῳ Ἰωάννη Ρωμανίδη, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καί εἰρήνην παρά Θεοῦ.

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία παρακολουθοῦσα τήν ἔνθεον δρᾶσιν καί τιμήσασα τήν ὑμετέραν ἀγαπητήν Αἰδεσιμολογιότητα καί τήν διακονίαν αὐτῆς πρὸς τήν Ἐκκλησίαν καί πρὸς τά θεολογικά γράμματα, ἐδοκίμασεν ἐσχάτως βαθεῖαν θλίψιν καί πικρίαν ἐκ δηλώσεων καί μελετῶν ὑμῶν ἐπικριτικῶν ἐκκλησιαστικῶν δραστηριοτήτων, ἀποκειμένων τῇ Συνοδικῇ κρίσει καί ἀποφάνσει. Καί συγκεκριμένως, ἐνδεικτικῶς, ἀναφερόμεθα εἰς τήν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Χαριστηρίῳ Τόμῳ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλλογιμ. Καθηγητοῦ κ. Δαμιανοῦ Δοῖκου μελέτην τῆς ἑμετέρας Αἰδεσιμολογιότητος, τήν ἀφορῶσαν εἰς τήν πορείαν τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου μεταξύ Ὁρθοδόξου καί Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ὁποίου οὐδεμία τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπεφάνθη κατὰ τρόπον δικαιολογοῦντα οἰανδήποτε κριτικήν. Ἐξ ἑτέρου, ἡ ὑμετέρα Αἰδεσιμολογιότης θά ἔδει ὅπως ὑποβάλη τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῆς ἀρχῇ, πρὸς ἀξιολόγησιν, ὡς γνήσον καί ἀφωσιωμένον τέκνον τῆς Ἐκκλησίας, τάς οἰασδήποτε περὶ αὐτοῦ ἢ καί περὶ ἄλλων θεμάτων κρίσεις καί παρατηρήσεις αὐτῆς, καί οὐχὶ νά δημιουργῇ διά δηλώσεων καί δημοσιευμάτων σκανδαλισμόν τοῦ λαοῦ καί δημιουργίαν λελανθασμένων παρὰ τῇ εὐρυτέρᾳ

κοινῇ γνώμῃ ἐντυπώσεων.

Τήν ἐκ τούτου βαθεῖαν λύπην καί στενοχωρίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκφράζοντες πρὸς τήν ὑμετέραν Αἰδεσιμολογιότητα, ἐξ ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, καί ἅμα ἐκκλησιαστικὴν μομφὴν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀντεκκλησιαστικῇ συμπεριφορᾷ αὐτῆς, γνωρίζομεν ὅτι ἐν περιπτώσει συνεχίσεως τῆς τακτικῆς ταύτης θέλει ἀφαιρεθῆ ἄφ' ὑμῶν τό ἀπονειμηθέν ὑμῖν, ἐκ Πατριαρχικῆς φιλοτιμίας καί προαιρέσεως, ὀφθίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐπιβληθήσονται δ' ἅμα ὑμῖν καί αὐστηρότεραι ἐκκλησιαστικαὶ κυρώσεις. Δέν θά ἔδει ἀσφαλῶς ἐκ ζήλου ἱεροῦ ὑπερβάλλοντος ἵνα ἐπικρίνητε, τοὺς τιμήσαντας ὑμᾶς, πονοῦντας καί ἀγωνιζομένους διὰ τήν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας οὐδενός ὀλιγώτερον ἐν μέσῳ μυρίων δυσχερειῶν, δηλοῦμεν δ' ὅτι ἀναμένομεν τήν ὑμετέραν συμπαράστασιν καί βοήθειαν καί δι' υἱῶν ἔτι εὐπροσδέκτων εἰσηγήσεων ἐν πνεύματι συνεργασίας κατὰ Θεόν, ὡς ἐμπρέπει ἀγίοις.

Πεποιθότες ὅτι ἡ ὑμετέρα Αἰδεσιμολογιότης θέλει ἀσμένως συμμορφωθῆ πρὸς τήν ἐν προκειμένῳ κανονικὴν τάξιν καί παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὑπαγορεύουσιν ὅπως τά πάντα εὐσημῶνως καί κατὰ τάξιν γίνωνται, ἄφ' ἧς στιγμῆς παρεξέκλινεν ἡ ἑμετέρα Αἰδεσιμολογιότης ὡς ἄνθρωπος, ἀπονέμομεν ὑμῖν πανοικεῖ ὀλόθυμον τήν πατρικὴν καί Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ἑμᾶς τήν χάριν καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

α λζζ' Φεβρουαρίου κα'

ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Πρός τόν Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτην Φθιώτιδος κ.κ. Νικόλαον
Εἰς Λαμίας

Ἱερά Μονή Ἀγάθωνος
12 Ὀκτωβρίου 2001

Σεβασμιώτατέ μοι,
λαμβάνω τήν τιμήν νά Σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἔλαβα ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη τά σχετικά ἔντυπα γιά τήν ἔκδοση, ἐκ μέρους τῆς Ἱεραῖς Συνόδου, ἐκκλησιαστικῶν ταυτοτήτων γιά τούς κληρικούς καί μοναχοῦς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Σύμφωνα μέ τά ἐπιχειρήματα, πού προβάλλονται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, ἡ ἀπόφαση γιά τήν ἔκδοση ἐκκλησιαστικῶν ταυτοτήτων ἐπιβλήθηκε ἀπό τήν ἀνάγκη διακρίσεως τῶν κανονικῶν ἱερέων καί μοναχῶν ἀπό τούς “ψευδομοναχοῦς καί ψευδοκληρικούς” μέ σκοπό τήν “προστασία” τοῦ “χριστεπωνύμου πληρώματος”.

Τό ζήτημα αὐτό συζητήθηκε καί ἀναπτύχθηκε ἀναλυτικά τούς προηγούμενους μήνες καί προτάθηκαν, ἀπό πολλούς Ἀρχιερεῖς κληρικούς καί μοναχοῦς, ἐπαρκεῖς ἐναλλακτικές λύσεις, ἀλλά καί τεκμηριωμένες ἀντιρροήσεις σχετικά μέ τήν κανονικότητα καί τήν ἐκκλησιολογική ὀρθότητα τοῦ συγκεκριμένου

μέτρου, τίς ὁποῖες θά λάβει, ὅπωςδῆποτε, ὑπ’ ὄψιν τῆς ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στήν προσωπική μου περίπτωση μάλιστα καί στό βαθύτατο γῆρας στό ὁποῖο βρισκομαι, ταπεινῶς φρονῶ, πῶς δέν ὑφίσταμαι καμμία ἀπό τίς ἀνάγκες πού προβάλλονται ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο, ὥστε νά ἀπαιτεῖται νά παραλάβω ἐκκλησιαστική ταυτότητα. Οἱ μετακινήσεις μου ἄλλωστε, εἶναι ἐλάχιστες καί οἱ μακροχρόνιοι δεσμοί γνωριμίας, ἐμπιστοσύνης καί ἀγάπης πού μέ συνδέουν μέ τό “χριστεπώνυμο πλήρωμα” ἀποτελοῦν, μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, τήν μόνιμη καί ἀσφαλή “προστασία” του.

Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους ἐπιτρέψτε μου, Σεβασμιώτατε, νά μήν προχωρήσω στήν συμπλήρωση καί ὑποβολή τῶν σχετικῶν ἐντύπων, καθῶς καί στήν παραλαβή τῆς νέας αὐτῆς ταυτότητος.

Μετά βαθύτατου σεβασμοῦ
ἐξαιτούμενους τὰς πανιέρους εὐχά Σας
ἀσπάζομαι τήν ἀγίαν δεξιά Σας
ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἱερομονάχοις.

Ἀρχιμανδρίτης Γερμανός Δημᾶκος
Προηγούμενος τῆς Ἱεραῖς Μονῆς Ἀγάθωνος

Πρός
Τό Περιοδικό “Παρεμβολή”
Ἀθήνα

Κομοτηνή, 18 Ἀπριλίου 2001

Ἀγαπητοί φίλοι,
Ὡς τακτικός ἀναγνώστης τῆς “Παρεμβολῆς”, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά ἐκφράσω τήν βαθύτατη λύπη καί πικρία μου γιά τό ἄρθρο “Ἐπιστροφή στήν ἀπλότητα” συνεργάτη πού ὑπογράφει μέ τά ἀρχικά Η.Δ.Μ.

Προκαταβολικά δηλώνω ὅτι πιστεύω ὅτι ἡ κύρια ἰδέα τοῦ ἄρθρου, ὅπως ἐγώ τήν ἀντιλή-

φθηκα, δηλαδή ἡ πρόταση γιά περιορισμό τοῦ “Εἰσπολλατίου” στήν λατρεία καί χρήση ὀλιγώτερο πολυτελῶν ἀμφίων ἀπό τούς ἁγίους ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι συζητήσιμη. Θεωρῶ ὅμως, πλῆγμα σέ βάρος τῆς Ἐκκλησίας μας τό ὕφος τοῦ ἄρθρου καί ὠρισμένες διατυπώσεις τοῦ συντάκτου καί ἐξηγοῦμαι:

1^ο. Τό ὕφος εἶναι ἀπόλυτο, σκληρό, κατηγορηγορηματικό, εἰρωνικό, ἀδυσώπητο, ἐχθρικό, ἐνῶ ἀναφέρεται ὄχι σέ καταχρήσεις ἢ ὑπερβάσεις προσώπων, ἀλλά στό καθιερωμένο, ἐπίσημα υἱοθετημένο καί ἐπί αἰῶνες ἐφαρμοζόμενο Τυπικό τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας καί στά ἐπί πολλούς αἰῶνες χρησιμοποιούμενα ἀρχιερατικά ἄμφια, τά ὁποῖα καθηγήασαν

τος, γιατί άφορᾶ άμεσα ὄλους τούς πολίτες τῆς Εὐρώπης καί τῆς ᾽Αμερικῆς, καθώς ἔχει νά κά- νει μέ τό ἴδιο τό περιεχόμενο τῆς δημοκρατίας.

Πυκνώνουν τά δημοσιεύματα καί οἱ ένδει- ξεις, ὅτι ἡ ένορχηστρωμένη καλλιέργεια άντι- τρομοκρατικῆς ὑστερίας άποσκοπεῖ καί στήν κήρυξη ένός παγκόσμιου έσωτερικοῦ πολέμου στίς ΗΠΑ καί στίς χῶρες τῆς Εὐρώπης ένα- ντίον ὅποιουδήποτε πράγματος ἡ Οὐάσιγκτον πρωτίστως ἀλλά καί οἱ εὐρωπαϊκές κυβερνή- σεις θά ὀρίζουν ὡς «τρομοκρατία», ἀναλόγως μέ τά συμφέροντά τους καί τή συγκυρία.

Τό χειρότερο εἶναι ὅτι ἀρκετές εὐρωπαϊκές κυβερνήσεις δέν βλέπουν καθόλου ἀρνητικά μιά τέτοια ἐξέλιξη **συρρίκνωσης τῶν δημοκρα- τικῶν ἐλευθεριῶν έν ὀνόματι τῆς ἀσφάλειας.**

Ἡ ἀπειλή διολίσθησης πρὸς ένα καθεστῶς αὐταρχισμοῦ, μιᾶς «πειθαρχημένης δημοκρα- τίας» ὅπου οἱ δημοκρατικοί θεσμοί θά καθί- στανται κενοί περιεχομένου γιά ὅποιον δια- φωνεῖ, εἶναι κάτι παραπάνω ἀπό ὀρατοί». (Γιῶργος Δελαστικός, «Καθημερινή» 16 Σεπτεμ- βρίου 2001).

«... ᾽Εν πάση περιπτώσει, δέν εἶναι νοητό ἡ ΕΟΚ καί ἡ Ε.Ε. νά συζητοῦν δέκα χρόνια γιά τό ἀποκλειστικό ἢ ὄχι τῆς ὀνομασίας τῆς φέ- τας, ἀλλά νά ἀποφασίζουσ έντός δύο μόνο ὤρων γιά τήν καθιέρωση «εὐρωπαϊκοῦ έντάλ- ματος σύλληψης καί παράδοσης» ὑπόπτων γιά τρομοκρατικές πράξεις - κάτι πού τινάζει στόν ἀέρα - τά Συντάγματα τῶν χωρῶν-μελῶν τῆς Ε.Ε. καί ἔχει κατακλυσμιακές ἐπιπτώσεις στήν πολιτική ζωή τῆς Εὐρώπης.

... ᾽Εδῶ ἐγείρεται σαφέστατα ἡ ὑποψία ὅτι ἡ καταπάτηση τῶν Συνταγμάτων τῶν εὐρω- παϊκῶν χωρῶν άποσκοπεῖ πρωτίστως στήν αντιμετώπιση τῶν διαδηλώσεων κατά τῶν Εὐρωπαίων ἡγετῶν τύπου Γκέτεμποργκ καί Γένοβας παρά στήν αντιμετώπιση τρομο- κρατῶν, πρόκειται γιά ἄκρως ἐπικίνδυνο πο- λιτικό καροσκοπισμό πού ἀπειλεῖ τή συνταγ- ματική νομιμότητα.

᾽Άλλο πράγμα μιά μακρά, συντεταγμένη καί διασφαλιστική τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθε- ριῶν πορεία πρὸς έναν ένιαῖο εὐρωπαϊκό δι- καστικό καί άστυνομικό χῶρο καί έντελῶς ἄλλο πράγμα αὐτό **τό συνταγματικό πραξικό- πημα** πού ἐπιχειρεῖται σέ πανευρωπαϊκή κλί-

μακα.

᾽Ανάλογα προβλήματα θέτει καί αὐτό τό «᾽Ατλαντικό Σένγκεν» συνεργασίας μυστικῶν καί διωκτικῶν ἀρχῶν Ε.Ε. - ΗΠΑ πού μᾶς προέκυψε ξαφνικά τήν Πέμπτη. ᾽Όταν, χωρίς κανένα δημοκρατικό ἔλεγχο, τά προσωπικά στοιχεῖα καί δῆ ἐκεῖνα τῶν πολιτικῶν πεποι- θήσεων ὅποιουδήποτε Εὐρωπαίου πολίτη δί- νονται στοῦς ᾽Αμερικανούς, ποιᾶ ἀξιοπιστία μποροῦν νά ἔχουν πλέον οἱ κυβερνητικές δια- κηρύξεις περί δῆθεν δημοκρατικῆς εὐαισθη- σίας της στό θέμα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρη- σκεύματος στίς ταυτότητες;

Χαλεποί καιροί γιά τίς ἀτομικές ἐλευθε- ρίες...» (Γιῶργος Δελαστικός, «Καθημερινή» 23 Σεπτεμβρίου 2001).

Σῶσι καί ἀβλαβεῖς οἱ ᾽Εβραῖοι τῶν διδύμων πύργων

Δύο ἰσραηλινῶν συμφερόντων ἐφημερίδες ἡ «Ha'apetz» τῆς Τρίτης 18 Σεπτεμβρίου καί «Yadiot Ahranot» τῆς Τετάρτης 19 Σεπτεμβρίου γράφουν μεταξύ ἄλλων καί τά ἀκόλουθα: «4000 ᾽Εβραῖοι πού ἐργάζονταν στοῦς διδυ- μους πύργους δέν πήγανε στή δουλειά τους τήν ἡμέρα τῆς ἐπίθεσης. ᾽Επίσης ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Ariel Saron στή Νέα ᾽Υόρκη ὅπου θά μι- λοῦσε σέ γιορτή τοῦ Σιωνισμοῦ, ἀναβλήθηκε τήν ἴδια ἡμέρα. ᾽Εκτός τούτου, 5 ᾽Εβραῖοι συ- νελήφθησαν νά μαγνητοσκοποῦν τήν κατα- στροφή, 4 μόλις ὤρες μετά τό συμβάν.Κρατοῦνται ἀπό τό FBI γιά περίεργη συμπεριφορά, ἡ ὀποία καί ἐρμηνεύτηκε ὡς χλευαστική καί εἰρωνική γιά τό τραγικό γεγο- νός». Σύμφωνα μέ τίς ἐφημερίδες οἱ 4000 ᾽Εβραῖοι καί ὁ Ariel Saron ἐμποδίσθηκαν καί ἐπομένως σώθηκαν ἀπό τίς μυστικές ὑπηρε- σίες τοῦ ᾽Ισραήλ.

«Τό μόνο πού χρειαζόμαστε εἶναι μιά μείζων κρίση».

᾽Ο καθηγητής Δημοσίων Σχέσεων στό Πα- νεπιστήμιο τοῦ Harvard ᾽Ελληνοαμερικανός Δρ. Νικόλαος Σταύρου γράφει:

«Μερικοί ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ ἀφανισμός τῶν χριστιανικῶν ἀξιῶν θά μπορούσε νά ἐπι- σπευθεῖ ἄν οἱ διαχωριστικές γραμμές μεταξύ

θησκειάς και επιχειρήσεων γίνονταν πίο θολές. Αυτή ή αντίληψη βρήκε τήν πίο περίτεχνη εφαρμογή της στίς ΗΠΑ, όπου νέες αίρέσεις (Σαϊεντολογία, Falun Gong κλπ.) έφευρισκονται και έξάγονται καθημερινά, και «βαθμοί αγιότητας» πωλούνται μέσω e-mail σέ πολύ καλή τιμή. Μόλις αυτές οί αίρέσεις τής δόλιας θρησκευτικότητας στήσουν τά μαγαζιά τους σέ ξένες χώρες, άργά ή γρήγορα ή κυβέρνηση τών ΗΠΑ θά σπεύσει νά τίς ύποστηρίξει μέ τό πρόσχημα τής «θρησκευτικής έλευθερίας» και τών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ή διαχείριση τής «διεθνούς κρίσης», όπως άρέσκονται νά άποκαλούν οί ουμανιστές και οί όπαδοί τής παγκοσμιοποίησης, άπαιτεί τή δημιουργία μäs ύπερεθνικής άρχής και τή μετατροπή τών εθνικών κυβερνήσεων σέ τοπική άστυνομία. Οί βασικοί συντελεστές τής παγκόσμιας κυβέρνησης έχουν ήδη λάβει τίς θέσεις τους: NATO, Ε.Ε. (ύπό τήν προϋπόθεση ότι ύποτάσσεται στή NATOϊκή κυριαρχία), Διεθνής Όργανισμός Έμπορίου και ή φάρσα τής Χάγης πού λέγεται Διεθνές Δικαστήριο. Αυτές οί δομές έχουν ένα κοινό στοιχείο: είναι τά προϊόντα κατασκευασμένων κρίσεων, τίς όποιες οί πολέμοι τής παγκοσμιοποίησης μέ ζήλο επικαλούνται, αντιμετώποι μέ τίς διεθνείς οικονομικές διασκέψεις. Πειστικά στοιχεία γι' αυτό είναι, για παράδειγμα, ό πόλεμος στά Βαλκάνια και ή κρίση στόν Καύκασο, πού διευκολύνουν τή μετατροπή του NATO, σέ άστυνομική δύναμη τής Εύρασίας και τόν απραγωνισμό του ΟΗΕ. Ό πόλεμος στά Βαλκάνια καθόρισε επίσης και τή μορφή τής διπλωματίας στή μετά-ψυχροπολεμική έποχή, ή όποία προσωποποιείται από τήν κλίκα Χόλμπρουκ-Όλμπράιτ-Κλάρκ και συνοψίζεται σέ τέσσερα δήματα: **πρώτον**, δημιουργείς μία κρίση· **δεύτερον**, σοκάρεις τήν ανθρωπότητα μέ εικόνες παιδιών πού ύποφέρουν· **τρίτον**, άποφεύγεις κάθε άνάλυση για τά αίτια τής κρίσης· και **τέταρτον**, επιβάλλεις λύσεις από έξω και τελικά έλέγχεις τίς ταραγμένες περιοχές. Ό Ντέιβιντ Ροκφέλερ, πάτρωνας του Χένρι Κισινγκερ και θερμός όπαδός τής παγκοσμιοποίησης, ήταν από τούς πρώτους πού είδε τίς «κρίσεις» ως τήν καλύτερη ευκαιρία για νά πετύχει μία ιεραρχημένη παγκόσμια τάξη. Είμαστε στά πρόθυρα μäs «παγκόσμιας μεταλ-

λαγής», έλεγε: «τό μόνο πού χρειαζόμαστε είναι μία μείζων κρίση, και τό έθνος θά δεχτεί τή Νέα Παγκόσμια Τάξη». Τά Βαλκάνια ταιριάζουν σέ αυτό τό μοντέλο, αλλά τό έτερόκλιτο πλήθος τών πολεμίων τής παγκοσμιοποίησης, τό όποιο χαλάει τό πάρτι τών οικονομικών παραγόντων, καταλαβαίνει τή φιλοσοφία του Ροκφέλερ και δέν του άρέσει καθόλου» (Από τό άρθρο του Δρ. Νικολάου Ά. Σταύρου, καθηγητού Δημοσίων Σχέσεων στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, μέ τίτλο: «Θεμελιώδεις αίτίες του κινήματος κατά τής παγκοσμιοποίησης», «Έλευθεροτυπία» 17-7-2001 και «Χριστιανική» 30-8-2001.

Υιόθτηση και τών βασανιστηρίων

Όπως μαθαίνουμε από διαδοχικά δημοσιεύματα τής Washington Post (21/10) τών λονδρέζικων Times (22/10) και τών Ν.Υ. Times (24/10), οί άρχές τών ΗΠΑ μελετούν σοβαρά τό ένδεχόμενο “νά βάλουν στήν άκρη τίς παραδοσιακές έλευθερίες προκειμένου νά άποσπαστούν πληροφορίες για τά σχέδια τών τρομοκρατών”. Ό λόγος, για τή νομιμοποίηση τών βασανιστηρίων, πού θεωρούνται ως ή μόνη διέξοδος προκειμένου νά σπάσει ή σιωπή τών βασικών “ύπόπτων”. “Αν τό Άνώτατο Δικαστήριο δέν καταστήσει έγκυρες τίς καταθέσεις πού άποσπώνται ύστερα από “χορήγηση φαρμάκων” ή “άσκηση φυσικής πίεσης”, διαβάζουμε, ύπάρχει και άλλη λύση: “νά εκδίδονται οί ύποπτοι σέ συμμαχικές χώρες, όπου οί ύπηρεσίες άσφαλείας καταφεύγουν στά βασανιστήρια”. («Έλευθεροτυπία» 27.10.2001)

Πράσινο φως και από τόν πάπα για επίθεση κατά του Άφγανιστάν.

Καθώς μετέδωσε τό πρακτορείο Ρώυτερς στίς 25 Σεπτεμβρίου “Και ό πάπας έδωσε πράσινο φως στόν Μπούς για επίθεση”. Σύμφωνα μέ τόν εκπρόσωπο τύπου του Βατικανού “Είναι βέβαιο ότι αν κανείς έχει βλάβει σοβαρά κάποια κοινωνία και ή διατήρηση του στήν έλευθερία είναι συνεχής άπειλή, οί ιθύνοντες τής πληγείσης κοινωνίας έχουν δικαίωμα προσφυγής στήν αυτοάμυνα, άκόμη και αν επιλέγει μέσο θεωρούμενο ως επιθετικό”

(Έφημ. «Καθολική» 9.10.2001, ή οποία διαμαρτύρεται γιατί τά διεθνή Μ.Μ.Ε.«φόρτωσαν» στον πάπα τήν ήθική ύποστήριξη τής επιθέσεως των Η.Π.Α. κατά του Ἀφγανιστάν)

Διαθρησκειακή συνεργασία κατά τής τρομοκρατίας ἢ ὑπέρ τής Πανθρησκείας;

Μετά τήν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναίου στίς 15 Σεπτεμβρίου στά Ἱεροσόλυμα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐγνωστοποίησε τήν πρόθεσή του νά διοργανωθοῦν μέ πρωτοβουλία τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος τρεῖς Συνδιασκέψεις στή χώρα μας «γιά τήν ἀντιμέτωπιση τής τρομοκρατίας», μία Διορθόδοξη, μία Διαχριστιανική καί μία Διαθρησκειακή. Τήν ἰδέα «ἔκλεψε» τό Φανάρι τῆ εἰσηγήσει τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Γ. Παπανδρέου, τό ὁποῖο καί προχωρεῖ στίς 19 καί 20 Δεκεμβρίου σέ Διαθρησκειακή Συνδιάσκεψη στίς Βρυξέλες, ἀφοῦ ἐξασφάλισε τή συμμετοχή παπικῶν, προτεσταντῶν, μονοφυσιτῶν, μουσουλμάνων καί Ἑβραίων. Σύμφωνα μέ τά δημοσιεύματα τοῦ Τύπου (βλ. «Τό Βῆμα» τῆς 30.10.2001) «θά μετάσχουν περίπου ἑκατό κληρικοί τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν». Ἀπό Ὁρθοδόξου πλευρᾶς ἀναφέρονται ἐκτός τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τά ὀνόματα τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Μόσχας καί Σεργίας καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας, ὁ ὁποῖος καί θά εἶναι ἐκ τῶν βασικῶν ὀμιλητῶν.

Ἡ ἰδέα τοῦ Μακαριώτατου θά ὑλοποιηθεῖ, ἂν ἐπιτρέψει ὁ Θεός, ἐντός τοῦ ἐπομένου ἔτους καί μέ συμμετοχή ἐκπροσώπων θρησκειῶν πού ὑπάρχουν στήν Ἑλλάδα. Μένει νά δοῦμε ἂν θά μετάσχουν οἱ βουδιστές καί οἱ χιλιαστές στούς ὁποίους τό ἀρμόδιο ὑπουργεῖο ἔδωσε ἄδειες ἀνεγέρσεως καί λειτουργίας εὐκτηρίων οἴκων. Ἡ διοργάνωση αὐτή ἀνετέθη στό Μητροπολίτη Καισαριανῆς κ. Δανιήλ. Στή συνέντευξή του πρὸς τοὺς δημοσιογράφους στίς 10.10.2001 ὁ ἐκπρόσωπος τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος, εἶπε ὅτι ἡ συμμετοχή τῶν διαφόρων θρησκειῶν «θά ἐξετασθεῖ ἐφ' ὅσον θά εἶναι σοβαρή». Ἡ ἔννοια τῆς σοβαρότητας, βέβαια, δέν εἶναι

εὐκόλο νά ἐλεγχθεῖ ἀντικειμενικά, καί ἔτσι μπορεῖ νά ἔχουμε καί ἐκπλήξεις στήν ἐδῶ Συνδιάσκεψη.

Διαθρησκειακή συμπροσευχή

Ὅπως διαβάζουμε στήν ἔφημ. «Τό Βῆμα» (21.9.2001) ὑπό τόν τίτλο «Οἰκουμενικό συλλεῖτουργο», «Χθές στήν Κωνσταντινούπολη, στόν ρωμαιοκαθολικό ναό τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, λειτουργοί τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας, χριστιανοί ἱερεῖς ὄλων τῶν δογμάτων καί ραβίνοι ἀνέπεμψαν ἀπό κοινοῦ δεήσεις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν θυμάτων τῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν στίς Η.Π.Α.».

Καί συμπροσευχή τοῦ Ἀμερικῆς

Μέ σίχ καί ἄλλους «ἐκπροσώπους θρησκειῶν» συμπροσευχήθηκε καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καί Νοτίου Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος στό στάδιο ΝΕΤΣ τῆς Νέας Ὑόρκης γιά τά θύματα τῆς τρομοκρατικῆς ἐπιθέσεως τῆς 11ης Σεπτεμβρίου.

Ἡ ὑποκρισία τῶν «σταυροφόρων»

Τά νεοεποχίτικα κέντρα πού σύρουν τήν ἀνθρωπότητα - μέ πρῶτες τίς Η.Π.Α. - στόν ἐπικίνδυνο πόλεμο στό Ἀφγανιστάν, προσπαθοῦν νά τόν παρουσιάσουν ὡς «θρησκευτικό» ἢ ὡς «σύγκρουση πολιτισμῶν», γιά νά καλύψουν τά ἄνομα πολιτικοοικονομικά καί γεωστρατηγικά συμφέροντά τους.

Τό μέγεθος τῆς ὑποκρισίας τους φαίνεται καί ἀπό τή φιλολογία πού ἀναπτύσσεται γιά τό ἔαν θά σταματήσουν οἱ βομβαρδισμοί τῶν ἀμερικανικῶν ἀεροπλάνων στήν περίοδο τοῦ ραμαζανιοῦ (ιδιόμορφης νηστείας) τῶν μουσουλμάνων Ἀφγανῶν. Αὐτοί ὅμως οἱ «χριστιανοί σταυροφόροι» βομβάρδιζαν Πασχαλιάτικα τοὺς Σέρβους μέ βόμβες μάλιστα πού ἔγραφαν «Καλό Πάσχα» στά ἀγγλικά καί μέ εἰδικά «δωράκια» - βόμβες γιά τά μικρά Σερβόπουλα, πού ἔσκαζαν στά χέρια τους.

Μὴν πέσουμε θύματα τῆς τζιχάντ.

Πολύ μεθοδευμένα ἐπιχειροῦν αὐτοί πού προωθοῦν τήν «Νέα Παγκόσμια Τάξη» νά

δημιουργήσουν πόλωση μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων μετά τό χτύπημα τής 11ης Σεπτεμβρίου.

‘Ο καλύτερος τρόπος για νά δυσκολέψουμε τό στημένο παιχνίδι τών σκοτεινών δυνάμεων πού έξουσιάζουν τόν πλανήτη, εἶναι νά μήν ἐγκλωδισθοῦμε σ’ αὐτή τήν τεχνητή πόλωση. Κοινός ἐχθρός χριστιανῶν καί μουσουλμάνων εἶναι αὐτοί ἀκριδῶς οἱ γνωστοί - ἄγνωστοι πού ἐμπνεύσθηκαν τό χτύπημα τής 11ης Σεπτεμβρίου καί τό χρησιμοποιοῦν κατά τόν καλύτερο τρόπο πρὸς ὄφελός τους.

**‘Η Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου.
Ἀπογοήτευση ἀλλά καί εὐθύνες γιά τήν
ὑποκλοπή τής βουλήσεως
τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν**

Παρά τήν ἐκκληση τῶν 50 ἡγουμένων καί καθηγητῶν πού δημοσιεύουμε στή σελ. 2 κ.έ. ἡ πλειονοψηφία τῶν μελῶν τής Ἱεραρχίας Συνόδου τής Ἱεραρχίας (9-12 Ὀκτωβρίου 2001), δέν ἔκανε ὁμολογία Ὁρθοδόξου πίστεως καί καταδίκης τής αἰρέσεως ἀλλά, «ἐνέκρινε πλήρως» τά ὡς ἄνω πεπραγμένα τής Διαρκoῦς Ἱεραρχίας Συνόδου, τήν ὁποῖαν καί συνεχάρη...».

Στήν ὑπ’ ἀρ. 2724 Ἐγκύκλιο ἡ ὁποῖα ἀπεστάλη ἀπό τήν Ι.Σ.Ι. μέ ἡμερομηνία 2.11.2001 προκειμένου νά ἀναγνωσθεῖ στους Ἱερούς Ναούς, ἀναφέρονται μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς ἀνησυχητικά καί ἀπογοητευτικά:

«Τό ἀνώτατον πνευματικόν καί διοικητικόν ὄργανον τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, ἡ Ἱερά Σύνοδος τής Ἱεραρχίας της, συνεσκέφθη διεξοδικῶς ἐπί τοῦ ἐν λόγῳ θέματος καί **ὁμοθύμως ἐνέκρινε πλήρως** τά ὡς ἄνω πεπραγμένα τής Διαρκoῦς Ἱεραρχίας Συνόδου, τήν ὁποῖαν καί **συνεχάρη** διά τούς ἐν προκειμένῳ ἐπιτυχεῖς χειρισμούς της. Ἀπεφάσισε δέ **ὁμοφώνως** νά διαβεβαιώσῃ τό πλήρωμα τής Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος, ὅτι ἡ ὄλη στάσις, αἱ ἐνέργειαι, οἱ λόγοι καί γενικῶς ἡ παρουσία της, κατά τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Προκαθημένου τής Ρώμης δέν ὑπηγορεύθησαν ἀπλῶς ἀπό τήν πατροπαράδοτον Ἑλληνικὴν φιλοξενίαν, ἀλλά ἐκινήθησαν αὐστηρῶς καί ἀπολύτως ἐντὸς τῶν ὁρίων τής Ὁρθοδόξου Πίστεως καί Παραδόσεως μέ πλήρη τήν Ἑλληνορθόδοξον ἱστορικὴν μας αὐτοσυνειδησίαν». (Σημ. συντ.: οἱ ὑπογρ.

δικές μας)

Πέρα ἀπό τήν ἀπογοήτευση, ὅμως, ἐγείρεται τό ἑξῆς σοβαρό ἐρώτημα: Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἀναγράφεται ὅτι ἡ Ι.Σ.Ι. «**ὁμοθύμως ἐνέκρινε** πλήρως τά ὡς ἄνω πεπραγμένα τής Διαρκoῦς Ἱεραρχίας Συνόδου... Ἀπεφάσισε δέ **ὁμοφώνως**...» ὅταν εἶναι γνωστό, ὅτι ἀρκετοὶ Μητροπολίτες στή συγκεκριμένη συζήτηση τής 11ης Ὀκτωβρίου 2001 στήν Ι.Σ.Ι. διεφώνησαν πλήρως μέ τούς χειρισμούς αὐτούς καί ἤσκησαν αὐστηρὴ κριτικὴ στὰ γενόμενα κατά τήν ἐπίσκεψιν τοῦ πάπα;

Θάβεται τό θέμα τῶν ταυτοτήτων

Ἐπιβεβαιώνονται οἱ φόβοι πού ἐξεφράσαμε στό προηγούμενο τεῦχος τής «Π».

Μέ Συνοδική βούλα (βλ. Συνοδική, ἐγκύκλιο 2722 τής 31-10-2001) καί μέ «πλήρη ἱκανοποίηση γιά τόν τρόπο πού διεξήχθη ὁ ἀγώνας» θάβεται τό θέμα τῶν ταυτοτήτων.

Καθὼς ἐδήλωσεν ὁ Μακαριώτατος: «Ἡ ψυχικὴ ἀναταραχὴ πού προκλήθηκε ἀπὸ τά γεγονότα στήν Ἀμερικὴ, μᾶς ὑποχρεώνει νά βάλουμε τό θέμα στὸν πάγο» (Ἐφημ. «*Τό Βῆμα*» 16. 10. 2001).

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτὴ παραθέτουμε μιὰ ἄλλη κριτικὴ φωνὴ ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος. Διατυπώθηκε ἀπὸ τό «Τρικέρι» στήν Ἐφημ. «*Νέοι Ἀνθρωποὶ*» τής 31. 8. 2001. (Ἡ φωνὴ αὐτὴ, δυστυχῶς, ἐφιμώθη, προφανῶς ἐπειδὴ ὅσα ἔλεγε ἐνοχλοῦσαν).

Ἄς τὰ δοῦμε:

* Ἦταν λάθος ἡ συλλογὴ ὑπογραφῶν. Ἡ θέση τής Ἐκκλησίας ἔπρεπε νά ἦταν ξεκάθαρη. Κανεὶς πιστός δέν πρέπει νά παραλάβει «ἄθρησκη» ταυτότητα καί ὅσα προβλήματα προκύψουν ἀπὸ τήν ἄρνηση αὐτὴ, ἄς τὰ λύσει ἡ Κυβέρνηση πού τὰ δημιούργησε. Οἱ λόγοι τής «ἀρνήσεως» εἶναι περισσότερο ἐθνικοὶ καί λιγότερο θρησκευτικοὶ. Πρέπει νά ξέρουμε μέ ποιὸν μιλάμε, γιατί ἡ «γειτονιά» μας φλέγεται ἀπὸ θρησκευτικούς παροξυσμούς...

* Ἦταν λάθος οἱ «λαοσυνάξεις», καί περισσότερο ἡ ἐπιλογή τοῦ ὁμιλητῆ, πού δέν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀρχιεπίσκοπο. Πῶς θά πάει τώρα νά «συνομιλήσει» μέ τήν Κυβέρνηση, ὅταν τῆς ἔχει «σοῦρει τά ἐξ ἀμάξης»; Ἦταν λάθος ἡ προσωπικὴ ἐπίθεση τοῦ κ. Χριστόδου-

λου στον Πρωθυπουργό κ. Κ. Σημίτη. Ήταν λάθος ή άναβολή της ανακοινώσεως του αριθμού των υπογραφών, γιατί ενέπλεξε την Έκκλησία στην πολιτική.

* Καί φθάνουμε στά «τρέχοντα»: 29 Αυγούστου μνήμη τής Ἀποτομῆς τής Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡμέρα πένθους καί αὐστηρᾶς νηστείας γιά τούς Ὁρθοδόξους. Αὐτήν τήν ἡμέρα διάλεξε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νά ἐπισκεφθεῖ τόν κ. Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, χωρίς νά σκεφθεῖ πόσους καί πόσους πιστούς θά σκανδάλιζε ἡ ἐξέλιξη τῆς ἐπισκέψεως... Λάθος, λοιπόν, ἡ ἐπιλογή τῆς ἡμερομηνίας... Καί ὄχι μόνο «δι' αὐτό»...

Λάθος καί μάλιστα τραγικό ἡ προηγηθεῖσα προσωπική ἐπίθεση τοῦ κ. Χριστόδουλου κατά τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Σημίτη... Λάθος ἡ ἐπιλογή τῶν τριῶν Ἐξωσυνοδικῶν Μητροπολιτῶν, Ναυπάκτου, Δημητριάδος καί Καισαριανῆς, πού τόν συνόδευαν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔπρεπε νά συνοδεύεται ἀπό Συνοδικούς Ἱεράρχες καί στήν ἀνάγκη ἀπό σεβάσιμους Γέροντες (Πατρῶν, Μεσσηνίας, Τριφυλίας, Κορίνθου, Θεσσαλονίκης) καί ὄχι ἀπό τούς τρεῖς νεαρούς πού εἶναι «παιδιά» τοῦ κ. Στεφανόπουλου, ἀφοῦ καί οἱ τρεῖς ἔχουν δώσει ἐνώπιόν του τίς «διαβεβαιώσεις» τους. Λάθος καί ἡ ἔξοδος τοῦ Μακαριωτάτου ἀπό τό Προεδρικό Μέγαρο μέ τίς δηλώσεις του, πού θύμιζαν πολιτικό ἀρχηγό ἐξωκοινοβουλευτικοῦ κόμματος!

Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος:

Μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί οἱ μή Χριστιανοί(!!!)

Ἐκπληξη καί ἀμηχανία αἰσθάνθηκαν ὅσοι ἄκουσαν τόν Μακαριώτατο νά ὀμιλεῖ στόν Ἱ.Ν. Ἀγ. Παντελεήμονος Ἀμπελοκήπων στή Θεσσαλονίκη κατά τήν τελευταία ἡμέρα τοῦ Συνεδρίου «Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως» (17.10.2001).

Εἶπε ἐπί λέξει τά ἑξῆς:

«...τήν προσευχή τήν κάνουμε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιὰτί σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶμαστε ἀδελφοί, ἀφοῦ ἔχομε ἕναν καί κοινό πατέρα πού εἶναι ὁ Θεός, καί ἐπομένως ὅλοι ἀνήκομε σέ μία οἰκογένεια καί ὅλοι ἀνήκομε στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως εἶναι τό ἀνθρώπινο σῶμα καί ὅπως μᾶς ἔχει διδάξει ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, αὐτοῦ τοῦ σώματος κεφαλή μέν εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τά ἄλλα μέλη τοῦ σώματος εἶμαι ἐγώ, εἶστε ἐσεῖς, εἶναι οἱ ἄλλοι, **ἀκόμα - ἀκόμα εἶναι καί αὐτοί πού δέν πιστεύουν, καί αὐτοί πού δέν εἶναι Χριστιανοί**, γιὰτί καί γι' αὐτούς ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο καί γι' αὐτούς σταυρώθηκε, καί γι' αὐτούς ἔφερε τή λύτρωση καί τή σωτηρία γιά νά γίνει κάποτε ὅλος ὁ κόσμος μία ποιμνὴ μέ ἕναν ποιμένα, τόν Ἰησοῦ Χριστό».

Σχόλιο «Π». Τέτοιες ἐκκλησιολογικές θέσεις οὔτε ὁ μακαρίτης ὁ Ἀθηναγόρας δέν εἶχε διατυπώσει. Τό ὅτι ὁ Χριστός σταυρώθηκε γιά ὅλους, δέν σημαίνει βέβαια καί ὅτι ὅλοι εἶναι μέλη τοῦ σώματος του, τῆς Ἐκκλησίας.

Τό ὅτι οἱ ἐπίμαχες φράσεις δέν ἐλέχθησαν

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Ἐπειδή πολλοί ἐκ τῶν ἀγαπητῶν ἀναγνωστῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς μποροῦν νά βοηθήσουν καί οἰκονομικά τήν προσπάθειά μας, τούς πληροφοροῦμε ὅτι γιά τόν σκοπό αὐτόν ἀνοίξαμε τούς ἐξῆς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, ὅπου καί μποροῦν νά καταθέσουν ὅ,τι προαιρεῖται ἡ ἀγάπη τους: Ἐθνική Τράπεζα: **421/61.43.74-15** καί Α"ἁ"ὰ Τράπεζα Πίστεως: **815-002101-039454**.

Ἐπίσης, ὅσοι θέλουν, μποροῦν μέσῳ ΕΛ.ΤΑ. νά μᾶς ἐνισχύσουν οἰκονομικά μέ τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή, ἡ ὁποία ἔχει πολύ χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπ' ὅτι ἡ συνηθισμένη ταχυπληρωμή.

Ἐπενθυμίζουμε ὅτι τό περιοδικό ἀποστέλλεται δωρεάν. Γίνονται, ὅμως, μέ εὐγνωμοσύνη δεκτές οἱ ὅποιες προαιρετικές εισφορές, μιά καί τό περιοδικό δέν ἔχει ἄλλους πόρους.

ἐκ παραδρομῆς, ἀποδεικνύεται ἀπό τό γεγυ-
νός ὅτι τονίσθηκαν μέ ἔμφαση στόν προφορικό
λόγο.

Ὅπως δὴποτε μιὰ πειστική ἐξήγηση ἐπι-
βάλλεται.

**Ἄρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος:
Ναί στήν ἀφαίρεση τοῦ θρησκευμάτος μέ
ἐντολή τῆς Ε.Ε.**

Μιλώντας κατά τήν τελευταία φάση τοῦ
πολύπαθου θέματος τῶν ταυτοτήτων, μετά
τήν ἀπόρριψη ἀπό τήν Πολιτεία τοῦ αἰτήμα-
τος γιά διεξαγωγή δημοψηφίσματος στίς 29
Αὐγούστου 2001, ὁ Μακαριώτατος εἶπε καί τό
ἐξῆς ἀποκαλυπτικό: Ὡς ἡ Εὐρωπαϊκή
Ἐνωση (Ε.Ε.) μᾶς ζητοῦσε τήν ἀφαίρεση τοῦ
θρησκευμάτος ἀπό τά δελτία ἀστυνομικῶν
ταυτοτήτων, θά τό δεχόμεσταν. Αὐτό τό εἶπε,
πιστεύουμε, γιά νά τονίσει τό γεγονός ὅτι δέν
μᾶς ζητεῖ ρητῶς ἡ Ε.Ε. κάτι τέτοιο. Δέν κατα-
λαβαίνουμε ὅμως τό ἐξῆς: Ἡ προάσπιση τῆς
ιδιοπροσωπίας μας ὡς Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων
εἶναι ἔργο ἐπαινετό, ὅταν ἐπίβουλος εἶναι ἡ
ἴδια ἡ Ἑλληνική Πολιτεία, ἐνῶ ἡ πνευματική
αὐτή μαρτυρία καί ἀντίσταση ἐγκαταλείπεται
ὅταν ἀπέναντί μας ἔχουμε τίς «ντιρεκτίδες»
τῆς Ε.Ε.; Ὡσα-ἴσα, τότε θά ἔπρεπε νά εἶναι καί
πιο ἔντονος ὁ ἀγώνας.

Αὐτή ἡ δήλωση μᾶς ἐμβάλλει σέ σοβαρές
ἀνησυχίες γιά τή στάση πού θά κρατήσῃ ὁ
Μακαριώτατος ὅταν θά τεθεῖ τό θέμα τῶν
εὐρωπαϊκῶν (ἠλεκτρονικῶν) ταυτοτήτων.

Κρίμα Ὡς Ἁγιε Καλαβρύτων!

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλα-
βρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος σέ συνέ-
ντευξή του στόν τηλεοπτικό σταθμό τοῦ Αἰγί-
ου «Ἀξίον TV» στίς 15.6.2001 διετύπωσε θεω-
ρίες πού ἔρχονται σέ εὐθεία ἀντίθεση μέ τήν
Παράδοση μας. Εἶπε ὅτι ὁ παπισμός εἶναι σχί-
σμα καί ὄχι αἵρεση. Καί ὅτι, κατά συνέπειαν οἱ
παπικοί ἔχουν ἀποστολική διαδοχή, ἰερωσύνη
καί μυστήρια. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέμεινε ἰδι-
αίτερα στό ὅτι «αἵρετικός εἶναι αὐτός πού
ἀρνεῖται τό δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος» καί
κανέναν ἄλλον.

Ἄρκεῖ ὅμως νά δεῖ κανεὶς πῶς ὀρίζει ὁ Μ.
Βασίλειος τήν αἵρεση γιά νά καταλάβῃ πόσο

μονομερῆς εἶναι ἡ ἄποψη τοῦ Σεβασμιωτάτου.
Λέγει ὁ Μ. Βασίλειος: «Αἵρέσεις μέν, τοὺς πα-
ντελῶς ἀπερρηγμένους καί κατ' αὐτήν τήν πί-
στιν ἀπηλλοτριωμένους» (Πηδάλιον, σ. 587)
Καί ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορεί-
της: «Αἵρετικοὶ δέ ὀνομάζονται ἐκεῖνοι, τῶν
ὀποίων ἡ διαφορὰ παρευθὺς καί ἀμέσως εἶναι
περὶ τῆς εἰς Θεόν πίστεως, ἦτοι οἱ κατά τήν πί-
στιν καί τά δόγματα χωρισμένοι ἀπό τοὺς
ὀρθοδόξους καί παντελῶς ἀπομεμακρυσμέ-
νοι» (Πηδάλιον, σ. 588) Ὁ Μ. Βασίλειος δέν
περιορίζει τήν αἵρεση στό τριαδικό δόγμα.

Τώρα ποιόν νά ἀκούσουμε Ὡς Ἁγιε Καλαβρύ-
των; Ἐσᾶς ἦ τόν Μ. Βασίλειο;

Ἄλλὰ καί στό θέμα τοῦ Filioque οἱ ἀπόψεις
τοῦ Σεβασμιωτάτου εἶναι τουλάχιστον περιέρ-
γες, διότι συγχέει τήν ἐκπόρευση τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος μέ τήν ἐν χρόνῳ ἀποστολή του.

Σ' ἓνα σημεῖο μάλιστα λέγει: «Ἄλλά, ἂν τό
στέλλει τό Ἅγιο Πνεῦμα ὁ Πατήρ καί ὁ Υἱός,
ἐγὼ δέν ἤμουν σύμβουλος ἐκεῖ γιά νά δῶ τί
ἔγινε». Θέλουμε νά ἐλπίζουμε ὅτι ἡ ἀνευλαθῆς
αὐτή ἀναφορά ἦταν μιὰ ἀτυχή ἐκφραση.

Ὁ Σεβασμιώτατος Καλαβρύτων στή συνέ-
ντευξή του αὐτή ἔκανε καί τήν ἐξῆς ἀποκάλυ-
ψη «Καί πέρασε στίς ἐφημερίδες, ὅτι ἀντι-
δρούσε ὁ Σπάρτης, ἐγὼ, κάποιος ἄλλος... ἀντι-
δρούσαμε στήν ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα. Δέν ἦταν
ἀκριβῶς ὅτι ἀντιδρούσαμε, ἀλλά τό διαφορετι-
κό ἐπίπεδο τῆς ὑποδοχῆς ἦταν αὐτό τό ὀποῖον
συζητούσαμε... Αὐτά ἦταν οἱ διαφορές μας καί
ὄχι ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἂν θά πρέπει νά ἔρθῃ ὁ Πά-
πας ἢ ὄχι». Ἀλήθεια τί λέγει ἐπ' αὐτῶν ὁ Σεβα-
σμιώτατος Σπάρτης; Ἐτσι εἶναι τά πράγματα;
Πάντως στό περιοδικό τῆς Μητροπόλεως Κα-
λαβρύτων (Ἰούνιος 2001, ἀρ. φ. 303) οἱ δύο
πρῶτες σελίδες εἶναι ἀφιερωμένες στήν δικαι-
ολόγηση τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πάπα, ἐνῶ στίς
ἄλλες δύο δημοσιεύεται ἡ εἰσήγηση τοῦ Μη-
τροπολίτου Καλαβρύτων στίς 4 Μαρτίου 2001
στή Δ.Ι.Σ. ὅπου ἐτάχθη σαφῶς κατά τῆς ἐπι-
σκέψεως τοῦ πάπα! Τί μεσολάδησε καί τό με-
γάλο ΟΧΙ τῆς 4ης Μαρτίου ἔγινε μεγάλο ΝΑΙ
λίγο μετά;

Τά γράψαμε ὅλα αὐτά, διότι δυστυχῶς οἱ
θεωρίες αὐτές, ὅτι, δηλαδή, ὁ πάπας εἶναι
Ἐκκλησία μέ ἀποστολική διαδοχή, ἰερωσύνη,
ἀγιαστική χάρη καί μυστήρια, γίνονται δεκτές
καί ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο καί

από ἀρκετούς (πόσους ἄραγε;) μητροπολίτες. Οἱ ἀπαράδεκτες αὐτές θεωρίες πού δέν στηρίζονται πουθενά, ἀνατρέπουν ὅσα ἐπί χίλια χρόνια ἐδίδαξαν καί ὑπέγραψαν μέ τό αἷμα τους οἱ ἅγιοί μας γιά τήν παναίρεση τοῦ παπισμοῦ.

Ἐπιλεκτική χρήση τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ.

Εἶπε ὁ Μακαριώτατος κατά τήν πανήγυρη τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, (24 Αὐγούστου) ὅτι ἂν δεῖς ἕνα ἱερέα καί ἕνα βασιλιά, πρῶτα τόν ἱερέα νά χαιρετήσεις, διότι τό ἱερατικό ἀξίωμα ὑπερέχει τοῦ βασιλικοῦ. Αὐτό λέγει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς.

Ἐπίσης ὁ ἴδιος ὁμοῦς ἅγιος λέγει καί τό πασίγνωστο «Τόν πάπα νά καταρᾶσθε». Αὐτό γιὰτί τό ξεχνᾶτε Μακαριώτατε;

Δίωξη ὑπερπολυτέκνου ἀγωνιστοῦ ἱερέως.

Μέ ἐντολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου διώκεται ὁ πρεσβύτερος Ἀθανάσιος Μηνᾶς, ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἐλευθερίου Γκύζη, πατέρας 11 τέκνων, γιὰτί κατηγόρησε τόν Πάπα ὡς αἰρετικό.

Συγκεκριμένα μετά τήν Ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στήν Ἀθήνα τόν παρελθόντα Μάϊο, ὁ π. Ἀθανάσιος μιλώντας τήν Κυριακή στό Ἐκκλησίασμα τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου, ἀναφέρθηκε στίς παπικές μεθοδεύσεις, ὡστε νά ἐκτεθεῖ ἡ Ἑλληνική Πολιτεία καί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ὑπεραμύνθηκε τῶν παραδόσεων.

Ἡ ὁμιλία αὐτή, ἡ ὁποία στρεφόταν κατά τοῦ Παπισμοῦ, μεταφέρθηκε παραποιημένη στόν Ἀρχιεπίσκοπο, συνδυάστηκε μέ ἄλλα ἄσχετα γεγονότα καί προεκάλεσε τήν δίωξη τοῦ ἀπό τόν πρὸς τοῦτο διορισθέντα ἀνακριτή πρωτοπρεσβύτερο Ἰωάννη Ἀντωνόπουλο.

Ἡ ἐπιλογή τοῦ προσώπου τοῦ Ἀνακριτικοῦ προσιωνίζεται τήν τελική ἐκδασή τῆς Ἀνάκρισης, γιὰτί δείχνει τήν μεροληψία μέ τήν ὁποία μεθοδεύεται. Ὁ Ἀνακριτής Ἰωάννης Ἀντωνόπουλος ἔχει κατά τό παρελθόν ἀσκήσει αὐστηρή δημόσια κριτική κατά τοῦ π. Ἀθανασίου γιά γνῶμες, πού διετύπωσε αὐτός μαζί μέ ἄλλους ἱερεῖς σέ λειτουργικά θέματα καί γιά τό λόγο αὐτό δέν παρέχει ἐχέγγυα ἀμεροληψίας.

Ὁ π. Ἀθανάσιος εἶναι ἀγωνιστής κληρικός καί ἔχει πάρα πολλούς μάρτυρες (πλέον τῶν 40), πού εἶναι ἔτοιμοι νά καταθέσουν καί νά ἀγωνιστοῦν γιά τήν ἀπόδειξη τῆς ἀθωότητός του. Ἐλπίζουμε κάποιος νά ἐνημερώσει τόν Ἀρχιεπίσκοπο, γιά νά σταματήσει αὐτή τήν Ἀνάκριση, πού μπορεῖ νά ζημιώσει τό κύρος τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Αρχιμανδρίτης ζητεῖ καθαίρεση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

«Τήν κανονικήν δίωξιν καί καθαίρεσιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἐπί τῆ βάσει των Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» ζητεῖ ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος Πετρόπουλος, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου Πατρῶν. Ὁ π. Νικόδημος ἀπέστειλε πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο ἕνα κείμενο 25 σελίδων ὅπου ὁ Μακαριώτατος ἐγκαλεῖται γιά ἀθέτηση τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως καί τῶν Ἱερῶν κανόνων.

Ὁ μνηνίων προτείνει ὡς μάρτυρες ὀκτώ Μητροπολίτες καί δεκαπέντε ἡγουμένους, ἀρχιμανδρίτες καί πρωτοπρεσβυτέρους.

Ἡμερίδα μέ θέμα «Ὁρθοδοξία καί αἵρεση».

Ἡ Ἱερόν Κοινόβιον Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἐπί τῆ συμπληρώσει εἴκοσι ἐτῶν ἀπό τῆς ἰδρύσεώς του, στή Γουμένισσα Κιλκίς, ὀργάνωσε στίς 22 Σεπτεμβρίου Ἡμερίδα μέ θέμα «Ὁρθοδοξία καί αἵρεση». Οἱ εισηγητές καί τά θέματα πού ἀνέπτυξαν ἦσαν:

1) Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης: Τά ὄρια τῆς Ἐκκλησίας - «ἀδελφές ἐκκλησίες».

2) Μοναχός Μωϋσῆς Ἀγιορείτης: Μοναχισμός καί αἵρεση.

3) Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μεταλληνός: Βάπτισμα καί ἀναβαπτισμός τῶν αἰρετικῶν.

4) Μοναχός Νικόδημος Μπιλάλης: Ἡ ἐγκυρότητα τῶν μυστηρίων τῶν Λατίνων.

5) Ἱερομόναχος Λουκάς Γρηγοριάτης: Ὁ διάλογος μέ τούς μονοφυσίτες.

6) Πρωτοπρεσβύτερος Σαράντης Σαράντος: Οί διάλογοι μέ τούς έτεροδόξους: ιστορική αναφορά - άποτίμηση.

Οί άξιόλογοι εισηγητές άνέπτυξαν τά θέματα τους μέ όδηγό τήν άγιοπατερική μας παράδοση και έξέφρασαν τήν άυτοσυνειδησία μας ώς Όρθόδοξων ότι ή Μία, Άγία, Καθολική και Άποστολική Έκκλησία ταυτίζεται μέ τήν Όρθόδοξο. Έκτός άπό τίς εισηγήσεις ένδιαφέρον είχαν και οί συζητήσεις πού έπακολούθησαν.

Ή Ήμερίδα θά έπαναληφθει πριν άπό τά Χριστούγεννα στην Άθήνα.

Ή Ήρα Μητρόπολις Πειραιώς σε ουνίτικο μοναστήρι.

Άπό 16 έως 24 Αυγούστου ή Ήρα Μητρόπολις Πειραιώς διοργάνωσε όδική έκδρομή στην Ήταλία.

Έπικεφαλής τής έκδρομής, ήταν ό Πρωτοσύγκελλος τής Ή.Μ. Πειραιώς άρχιμανδρίτης π. Συμεών Βενετσάνος.

Καθώς καταγγέλληκε και άπό τήν τηλεόραση (έκπομπή Γ. Ζερβοΰ στό Blue Sky), ό π. Συμεών πήγε τούς έκδρομείς και στό ουνίτικο μοναστήρι τής Κρυπτοφέρης (Grotta Ferata), χωρίς νά τούς ένημερώσει περι τίνος έπρόκειτο. "Όταν κάποιοι κατάλαβαν τί γίνεται και διαμαρτυρήθηκαν, ό π. Συμεών τούς επέπληξε χαρακτηρίζοντας τους ώς φανατικούς!

Θέλουμε νά πιστεύουμε ότι όσα μεταδίδονται άπό τήν "Πειραιική Έκκλησία" και γράφονται και στό όμώνυμο περιοδικό περι Όρθοδοξίας, Έλληνισμού και Παραδόσεως άπηχούν τή γραμμή τής Ήρας Μητροπόλεως Πειραιώς και όχι τό άτυχές περιστατικό μέ τόν Πανοσιολογιότατο Πρωτοσύγκελλο. Γι' αυτό τό λόγο και περιμένουμε νά δοΰμε τί παρατηρήσεις και συστάσεις θά γίνουν στον έκτραπέντα κληρικό, έφ' όσον βέβαια είναι άληθή τά καταγγελόμενα.

Νεοεποχίτικη τροφή για τά παιδιά μας.

Ό Ουμπέρτο Έκο είναι γνωστός στρατευμένος νεοεποχίτης διανοούμενος και συγγραφέας.

Δέν περιμέναμε τό τελευταίο βιβλίο του νά

συνιστάται πρώτο-πρώτο άνάμεσα σε τέσσερα άλλα άπό τίς στήλες του νεανικού περιοδικού «Ψηφίδες» τής Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος. (Μάιος 2001, άρ. φ. 50). Άπό τό περιοδικό ό Έκο χαρακτηρίζεται ώς «ένας άπό τούς κορυφαίους διανοούμενους τής έποχής» «Καλή συντροφία για τίς διακοπές» μέ τό μυθιστόρημα του Έκο, εύχονται οί «Ψηφίδες» στους νεαρούς τους άναγνώστες, εισάγοντάς τους έτσι στό θολό κόσμο τής νεοεποχίτικης διάνωσης.

Πανθηρσκειακός ναός στό Όλυμπιακό Στάδιο;

«Άφιερωμένο στον άγνωστο θεό τό παρεκκλήσι των Όλυμπιακών Άγώνων. Μιά άπό τίς μακέτες πού έκλεψαν τήν παράσταση ήταν αυτή πού φιλοτέχνησε ό Σαντιάγο Καλατράβα για τό υπόγειο παρεκκλήσι πού θά κτισθει στό Όλυμπιακό Στάδιο. Σύμφωνα μέ τήν κυρία Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα, τόν ισπανό αρχιτέκτονα ένέπνευσε ένα μοναδικό γεγονός. "Όταν ήλθε στην Άθήνα ό Άπόστολος Παΰλος, δημιούργησε έναν βωμό άφιερωμένο στον άγνωστο Θεό. Τό υπόγειο παρεκκλήσι πού θά κτισθει στό Όλυμπιακό Στάδιο δέν θά έχει κανένα σύμβολο θρησκείας, αλλά θά είναι άφιερωμένο στον άγνωστο Θεό, δίνοντας τή δυνατότητα σε όλους τούς άθλητές νά τό επισκέπτονται. "Μέ αυτόν τόν τρόπο μās έπαναφέρει στην βασική λογική των Όλυμπιακών Άγώνων", τόνισε ή κυρία Λαμπράκη-Πλάκα» (Έφημ. «Νέοι Άνθρωποι» 31. 8. 2001)

Σχόλιο «Π»

Έάν τά άνωτέρω άληθεΰουν, ποιά θά έπρεπε νά είναι ή άπάντηση τής Ήρας Συνόδου;

Είναι δυνατόν, 2000 χρόνια μετά Χριστόν, κάποιοι νά θέλουν νά μās ξαναγυρίσουν στα σκοτάδια τής είδωλολατρείας;

Παπαθεμελής - Σπυριούνης κατά τής άποφάσεως Εϋθυμίου πού άναγνωρίζει τούς χιλιαστές.

Οί βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Παπαθεμελής και Σπυριούνης κατέθεσαν έρώτηση προς τόν ύπουργό Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Π. Εϋθυμίου μέ τήν όποία ζητούν νά άνα-

κληθεί ως παράνομη ή απόφαση Α3/102/13.8.2001 του ύπουργού με την οποία οί χιλιαστές αναγνωρίζονται ως γνωστή θρησκεία και μάλιστα με την προσωνομία «Χριστιανοί Μάρτυρες του Ίεχωβά».

Οί δύο βουλευτές με συντριπτικά επιχειρήματα, επικαλούμενοι αποφάσεις του Εϋρωπαϊκού Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τών Συμβουλίων Ἐπικρατείας Γαλλίας και Γερμανίας και Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων κοινορτοποιοῦν τήν απόφαση Εϋθυμίου. Κυρίως ὁμως φέρουν στό φῶς τόν νόμο 200504/12.6.2001 ἐναντίον τῶν συγχρόνων αἰρέσεων ἤ σεκτῶν - μιὰ ἀπό τίς ὁποῖες εἶναι και οί χιλιαστές - πού ψήφισε ἡ Γαλλική Βουλή. Ὁ νόμος αὐτός, και ὅσα ἄλλα μέτρα παίρνουν Εϋρωπαϊκές κυβερνήσεις ἐναντίον τῶν αἰρέσεων, ἀνατρέπει τήν προπαγάνδα τῶν σεκτῶν και αὐτῶν πού τίς ὑποστηρίζουν στήν Ἑλλάδα, ὅτι τάχα στήν πατρίδα μας διώκονται ἡ θρησκευτική ἐλευθερία και τά ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Εἶναι ἀποκαλυπτική ἡ διαπίστωση τῆς Γαλλικῆς σοσιαλιστικῆς Κυβερνήσεως πού εἰσήγαγε τόν νόμο στή Βουλή, ὅτι «οἱ αἰρέσεις συνιστοῦν σοβαρό πρόβλημα δημόσιας τάξης και ἀπειλή για τήν ἴδια τή Δημοκρατία».

Ἐπίσης εἶναι εϋγλωττος ὁ τίτλος τῆς Γαλλικῆς «Le Monde Diplomatique», «Αἰρέσεις, ὁ Δούρειος Ἴππος τῶν Η.Π.Α. στήν Εϋρώπη» (βλ. Ἑλληνική Ἔκδοση πού διανέμεται μαζί με τήν «Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία», 29 Ἰουλίου 2001).

Ἐν τῷ μεταξύ διαβάζουμε ὅτι ὁ ὑπουργός Π. Εϋθυμίου ἀπάντησε - χωρίς νά ἀπαντήσει - στήν ἐρώτηση Παπαθεμελῆ - Σπυριούνη. Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι «ἡ ἀναγνώριση τῶν χιλιαστῶν ὡς γνωστῆς θρησκείας με τήν προσωνομία «Χριστιανοί Μάρτυρες του Ίεχωβά» ἀποτελεῖ ἀπόρροια του δικαιώματος κάθε προσώπου και ἀσφαλῶς και κάθε θρησκευτικῆς ἐνσωμάτωσης νά αὐτοπροσδιορίζεται, δάσει του συνταγματικῶς κατοχυρωμένου ἀτομικοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας». (Ἐφημ. «Ἐλευθεροτυπία» 2.11.2001 σ. 7).

Ἐλάθητες ἀποφάσεις ἀνευ προϋποθέσεων;

Ὡς γνωστόν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας

κ. Πέτρος ἐπεσκέφθη τό φθινόπωρο ἐπισήμως τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Κατά τήν ἐπίσημη ὑποδοχή του στήν Ἱερά Σύνοδο προσεφώνησε τόν Πατριάρχη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Μεταξύ ἄλλων εἶπε και τά ἐξῆς: «Ὅπως δέ πᾶν, ὅ,τι πάντοτε ὑπό πάντων ἐπιστεῦθη εἶναι ἀληθές και ἀλάθητον, οὔτω και πᾶν ὅ,τι διδάσκει τό σῶμα τῆς ἱεραρχίας εἴτε ἐπί μέρους ἐν ταῖς παροικίαις ἐκάσταις οὔσαις αὐτῆς, εἴτε ἐν Συνόδῳ Οἰκουμενικῆ συνερχομένης, εἶναι ἀλάθητον».

Σχόλιο «Π» Ἔχουμε τήν ταπεινή γνώμη, ὅτι θά ἔπρεπε ἀμέσως νά ἐπακολουθήσει ἡ διευκρίνηση, ὅτι τά περί ἀλαθῆτου ἀναφερθέντα ἰσχύουν, ὅταν ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, και ἡ ὁποιαδήποτε Σύνοδος, ἀποφαίνεται ἀκολουθοῦσα πιστῶς τήν Ἀγία Γραφή και τήν Παράδοση τῶν Ἱερῶν Συνόδων και τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Διότι ἔχουμε και Συνόδους οἱ ὁποῖες ἀπεριφθῆσαν ἀπό τή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας και ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς ληστρικές.

Ἡ ἀνευ προϋποθέσεων προβολή του ἀλαθῆτου τῆς Ἱεραρχίας, ὅταν ἀποφαίνεται ἐν Συνόδῳ, θά μπορούσε νά ἀνοίξει ἐπικίνδυνους δρόμους. Ἐάν, παραδείγματος χάριν, μεθαύριο ἀποφασισθεῖ ἀπό τήν Ἱεραρχία ἐν Συνόδῳ ἡ κατάργηση του ράσου, ἡ ἀπόφαση αὐτή θά εἶναι ἀλάθητη;

Λειτουργική ἀγωγή, ἡ Λειτουργική ἀνανέωση;

Τό Γ' Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων» πού φιλοξενήθηκε ἀπό 14 ἕως 17 Ὀκτωβρίου στήν Ἱερά Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, ὀργάνωσε ἡ «Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως».

Στό Συνέδριο ἦταν ἐμφανῶς μειωμένοι οἱ «ἀνανεωτικοί» τόνοι σέ σχέση με τά παλαιότερα ἄρθρα στό περιοδικό «Σύναξη» και σέ σχέση με τό περυσινό παρόμοιο Συνέδριο στό Βόλο. Τώρα, τονίζεται, ὅτι, «ὅταν μιλοῦμε για λειτουργική ἀναγέννηση ἐννοοῦμε λειτουργική ἀγωγή». Ὁ ὅρος «λειτουργική ἀνανέωση» φαίνεται νά ἐγκαταλείπεται πρὸς χάριν του ὅρου «λειτουργική ἀναγέννηση». Παρ' ὅλα αὐτά ὁ Μακαριώτατος στήν ἐκτενή παρέμβαση

ση - όμιλία του, χρησιμοποίησε κατ' επανάληψη τόν όρο «άνανέωση»

”Επεςαν άραγε οί «άνανεωτικοί» τόνοι στό πλαίσιο μιάς τακτικής κινήσεως άναδιπλάσεως λόγφ τών άντιδράσεων; Όχρόνος θά δείξει

’Επιμόρφωση τοῦ «παπαδαριού» άπό τόν κ. ’Αρ. Πανώτη.

’Ο κ. ’Αριστείδης Πανώτης, γνωστός για τίς οίκουμενιστικές άντιλήψεις του, ήταν έκ τών εισηγητών στην ’Ημερίδα για τά ίερά άμφια και τά ράσα πού όργάνωσε στίς 4 ’Οκτωδρίου 2001 στό Συνοδικό Μέγαρο ή Συνοδική ’Επιτροπή ’Εκκλησιαστικής Τέχνης, Μουσικής και Χριστιανικών Μνημείων. (Τό πλήρες πρόγραμμα τής ’Ημερίδος είχαμε δημοσιεύσει στό προηγούμενο τεῦχος τής «Παρακαταθήκης»)

’Ο κ. Πανώτης είχε άποχωρήσει πρό τής ενάρξεως τής έκπομπής «Ζούγκλα» τοῦ Μάκη Τριανταφυλλόπουλου, τήν παραμονή τής ελεύσεως τοῦ πάπα στην ’Ελλάδα τόν Μάιο, χαρακτηρίζοντας τούς κληρικούς καλεσμένους τής έκπομπής (π. Γεώργιο Μεταλληνό, π. Θεόδωρο Ζήση και π. ’Αρσένιο Βλιαγκόφτη) ώς «παπαδαριό». Τό γεγονός είχε καυτηριάσει τότε ό ίδιος ό Μάκης Τριανταφυλλόπουλος. ’Ο κ. Πανώτης, λοιπόν, άνέλαβε νά επιμορφώσει τό «παπαδαριό» στό θέμα τών ίερών άμφίων στην ’Αθήνα. ’Ο ίδιος και στό Συνέδριο για τήν «Λειτουργική ’Αναγέννηση» στή Θεσσαλονίκη 14-17’Οκτωδρίου.

Στήν ’Ημερίδα στην ’Αθήνα είχε εισήγηση και ό π. Βασίλειος Θερόμος, ό όποιος είπε μεταξύ άλλων ότι όλο και περισσότεροι, νέοι κυρίως κληρικοί, αισθάνονται άποξενωμένοι άπό τό καλυμμαύχι, διότι τό θεωροῦν άντιαισθητικό και άνθυγιεινό!

Πρός τήν κοινωνία τοῦ «Μεγάλου ’Αδελφοῦ».

Μεταφέρουμε δημοσίευμα τής ’Εφημ. «*Τό Βήμα*» (16.10.2001) μέ τίτλο:Οί νέες «έξυπνες» κάρτες θά καταργήσουν τίς ταυτότητες.

«’Η προσπάθεια για τή δημιουργία έξελεγμένων τεχνολογικά πιστωτικών καρτών, πού θά έμποδίζουν τήν παράνομη χρησιμοποίησή τους (κλοπή, παραχάραξη κτλ.), είναι μιά παλιά ιστορία. ’Η νῦν διεθνής συγκυρία και ή ζή-

τηση για άκόμη μεγαλύτερο έλεγχο και προστασία επιτάχυναν τίς έξελίξεις στόν τομέα.

Οί νέες κάρτες θά ενσωματώνονται μέ μικροεπεξεργαστή ώστε νά άποκτήσουν καινούργιες δυνατότητες και μεγαλύτερο χώρο άποθήκευσης στοιχείων τών κατόχων τους. Οί πλέον έξελιγμένες θά έχουν άποθηκευμένα όρισμένα ή και όλα τά βιομετρικά χαρακτηριστικά τοῦ νόμιμου κατόχου (δακτυλικό άποτύπωμα, ίριδα όφθαλμοῦ κτλ.), έτσι ώστε ή άναγνώριση νά μήν επιδέχεται οὔδεμιās άμφισδίτησης.(sic)

Τό κέρδος άπό τή χρήση τών «έξυπνων» καρτών θά είναι διπλό, άφοῦ άφενός μέν δέν θά μπορεί πλέον κανείς νά χρησιμοποιήσει τήν κάρτα κάποιου άλλου, άφετέρου δέ θά μπορούν οί άστυνομικές ή άλλες άρχές νά έλέγχουν μέσω τών καρτών τήν ταυτότητα τοῦ άνθρώπου πού τήν έχει στά χέρια του. ”’Ηδη τέτοιου τύπου κάρτες χρησιμοποιούνται στόν άμερικανικό στρατό, ενῶ ξεκίνησε και ή χρήση τους άπό τρεις άμερικανικές άεροπορικές εταιρείες. ’Αν υίοθετηθεί ή χρήση αυτών τών καρτών άπό όλους τούς άερομεταφορείς, θά διασφαλίζονται οί εταιρείες και οί άρχές ως προς τήν άληθινή ταυτότητα τοῦ ταξιδιώτη, αλλά και θά μειώνεται ό άπαιτούμενος χρόνος έλέγχου.

Τό θέμα, όμως, πού εγείρεται είναι πολύ μεγαλύτερο, καθώς γερουσιαστές και επιχειρηματικά λόμπι προωθοῦν τήν ιδέα μετεξέλιξης τής «smart card» άπό πιστωτική και εταιρική κάρτα σε διεθνώς άποδεκτή ταυτότητα. Αυτό, βέβαια, συνδυάζεται μέ παγκόσμιο συντονισμό δάσεων (προσωπικών) δεδομένων και έξοπλισμό τών άστυνομικών όργάνων μέ φορητούς άναγνώστες καρτών. ’Η όλη ιστορία δέν είναι άπλως δαπανηρή και πολιτικά πολυσήμαντη, αλλά και ιδιαίτερα σημαίνουσα για τά ευαίσθητα δεδομένα τοῦ κάθε πολίτη...».

Ναί στό θρήσκευμα όχι στό φακέλωμα.

Κάποιοι διάστηκαν νά πανηγυρίσουν πανηγυρίσουν τά δημοσιεύματα τοῦ Τύπου ότι τό θρήσκευμα θά περιλαμβάνεται στίς ήλεκτρονικές ταυτότητες πού άναμένεται άπό τό 2002 ή 2003 νά δρομολογηθοῦν για τούς Εὔρω-

παίους πολίτες. Ἐπίπεδο Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως δὲν ἔχει ληφθεῖ, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶναι ἔτσι, πρὸς τί ὁ πανηγυρισμός; Ἐπειδὴ θὰ ντροπιασθεῖ ἡ κυδέρνηση Σημίτη;

Ξεχνοῦν οἱ πανηγυρίζοντες ὅτι δὲν ζητοῦμε τὴν ἀναγραφή τοῦ θρησκευάτου ἐναντι παντός τιμήματος; Ναὶ στό θρησκευμα ἀλλά ὄχι στό φακέλωμα.

Ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευάτου σέ τί θὰ μᾶς βοηθήσει, ἂν χάσουμε τὴν θρησκευτική καὶ ἐθνική μας ἰδιοπροσωπία, τῆς ὁποίας πεμπουσία εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ προσώπου;

Ἐκτεθειμένος ὁ Πρόεδρος τοῦ Ι.Σ.Κ.Ε. γιά τὰ ράσα.

Ὅπως τονίζαμε καὶ στό προηγούμενο τεῦχος τῆς «Παρακαταθήκης», ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος (Ι.Σ.Κ.Ε.) εἶναι ὑπόλογος ἀπέναντι στόν ἱερό κληρο καὶ τόν εὐσεβῆ λαό γιά τή θέση πού ἔχει πάρει γιά κατάργηση ἢ ἀλλαγὴ τοῦ ράσου. Μάλιστα, ὅπως ἀποκαλύπτεται, τίς προσωπικές του θέσεις τίς παρουσίασε ὡς θέσεις τοῦ Ι.Σ.Κ.Ε.!

Σχετικά μέ τό θέμα αὐτό εἶναι τὰ παρακάτω δύο Δελτία Τύπου:

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Οἱ Ἐφημέριοι τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης

Ἐν Κονίτση τῆ 8ῆ Ὀκτωβρίου 2001

Πρὸς τὸ Δ.Σ. τοῦ Ι.Σ.Κ.Ε.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Ἐπειδὴ τόν τελευταῖο καιρό πολλά γράφονται καὶ ἀκούγονται σχετικά μέ τὴν περιβολή τοῦ Ὁρθόδοξου Κλήρου, δηλ. τό ράσο, καὶ ἐπειδὴ σύρεται ἡ κατηγορία, ὅτι καὶ ὁ Ι.Σ.Κ.Ε. ἔλαβε θέση ἀρνητική, δηλ. ἀποδέχεται τὴν κατάργηση ἢ ἔστω τροποποίηση τοῦ ράσου, παρακαλοῦμε νά μᾶς κοινοποιήσετε ἂν καὶ πότε ἐλήφθη τέτοιου εἴδους ἀπόφαση.

Πιστεύουμε, ὅτι ἡ παραπάνω πληροφορία δὲν εἶναι πραγματική καὶ σίγουρα δὲν ἐκφράζει τό σύνολο τοῦ κλήρου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη τό Δ.Σ. τοῦ Ι.Σ.Κ.Ε. νά διαψεύσει κατηγορηματικά τὴν

παραπάνω ψευδή πληροφορία, πού τόσο σκανδάλισε τούς πιστούς τῆς Πατρίδος μας.

Γιά τούς Ἱερεῖς καὶ Ἐφημερίους τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης

Οἰκονόμος π. Ἀπόστολος Νάκος

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ἱερός Σύνδεσμος Ἀθῆναι, 11-10-2001

Κληρικῶν Ἑλλάδος

Σοφοκλέους 4

Τ.Κ. 10559 Ἀθῆναι

Τηλ. Fax 32.48.877

Ἀριθ. Πρωτ. 368

Τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος (Ι.Σ.Κ.Ε.) κατά τὴν σημερινή συνεδρίασή του (11-10-01), μεταξύ τῶν ἄλλων θεμάτων, ἀσχολήθηκε καὶ μέ τὴν πρόσφατη ἡμερίδα τῆς Ἱεραῆς Συνόδου «περὶ τῆς ἐξωτερικῆς (ράσο) καὶ ἐσωτερικῆς (ἄμφια) ἀμφιέσεως τοῦ Ὁρθόδοξου Κλήρου», καὶ ἀπεφάσισε:

1) Νά ἐκφράσει τὴν λύπη καὶ τὴν ἔντονη διαμαρτυρία του γιά τὴν μὴ πρόσκληση τοῦ καθ' ὕλην ἐνδιαφερομένου συλλογικοῦ ὄργανου (Ι.Σ.Κ.Ε.) πού ἐκπροσωπεῖ τόν Ἐφημεριακό Κλῆρο τῆς Ἑλλάδος καὶ νά μιλοῦν σέ ἡμερίδα ἢ καὶ ἄλλου μόνο ἄλλοι γιά λογαριασμό του καί,

2) Νά διαψεύσει μέ τόν πλέον κατηγορηματικό τρόπο τὰ ὅσα γράφτηκαν ἢ εἰπώθηκαν ὅτι δῆθεν ὁ ΙΣΚΕ ζήτησε τὴν κατάργηση τοῦ ράσου.

Τό Δ.Σ. τοῦ ΙΣΚΕ, σεβόμενο τὴν συνείδηση τοῦ πιστοῦ λαοῦ **οὐδέποτε ζήτησε τὴν κατάργηση τοῦ ράσου, παρά μόνον τὴν κατά τὸ δυνατόν τροποποίηση** - ἀπλούστευσή του στόν ἔγγαμο ἐφημεριακό κληρο, μετά ἀπό σχετική ἀπόφαση τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἐκ τοῦ Ι.Σ.Κ.Ε.

Σχόλιο «Π»: Οἱ ἐξηγήσεις ὁμως δὲν εἶναι ἱκανοποιητικές.

Ρωτοῦμε τούς σεβαστούς πατέρες τῆς Διοικήσεως τοῦ Ι.Σ.Κ.Ε.

1) Πότε, μέ ποιά ἀπόφαση καὶ ποιόν ἀριθμό πρωτοκόλλου «ζήτησε... (ὁ Ι.Σ.Κ.Ε.) παρά μό-

νον τήν κατά τό δυνατόν τροποποίηση - άπλούστευση του (του ράσου στον έγγαμο έφημεριακό κληρο);

2) 'Η διαφοροποίηση σέ έγγαμο και άγαμο κληρο δέν οδηγεί σέ «'Ορθόδοξο 'Εκκλησιαστικό ρατσιισμό»; Άλλη είναι ή ίερωσύνη των έγγάμων και άλλη των άγάμων;

Πρόσθετη ασφάλιση μοναχών

'Η Διαρκής 'Ιερά Σύνοδος στή συνεδρία της τής 30.7.2001 άπεφάσισε τήν πρόσθετη ασφάλιση των μοναχών και μοναζουσών τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος έφ' όσον δέν έχουν συμπληρώσει τό 70 έτος τής ηλικίας των. Για τό θέμα αυτό έξεδόθη ή ύπ' άριθμ. 2717/3.8.2001 έγκύκλιος.

Μεταφέρουμε τό σχετικό δημοσίευμα τής έφημερίδος «'Ορθόδοξος Τύπος» τής 12.10.2001 .

«Γενώνται, ευλόγως ώρισμένα έρωτήματα διά τήν τοιαύτην ως κατ' άρχάς φαινομένην φιλάδελφον και φιλομόναχον άπόφασιν. Διατί δέν επαναλειτουργεί έν θεραπευτήριον διά μοναχούς και κληρικούς; Οί περισσότεροι των μοναχών είναι ήδη επαρκώς ασφαλισμένοι εις τόν Ο.Γ.Α. Διατί νά επιβαρυνθής τόσο η Δ.Ι.Σ.; 'Εάν ή συνταξιοδότησις, ως αναφέρεται, αντιδιδίνει τούς μοναχικούς θεσμούς, δέν αντιδιδίνει ή ασφάλισις; Μήπως πρόκειται διά μορφήν κολακείας των αντιδρώντων εις παπικάς επισκέψεις, λειτουργικά «αναγεννήσεις», ήλεκτρονικά φακελλώματα και άλλαγας; Μήπως πρόκειται διά μορφήν φιμώσεως των υπό του πάλαι ΟΔΕΠ άρπαγέντων μοναστηριακών κτημάτων;

'Η και θά χρειασθής μετά έν έτος νά πληρώσουν οί ίδιοι οί μοναχοί διά τό ύπερογκον ποσόν, τό όποιον θά απαιτη ή ιδιωτική ασφαλιστική εταιρία; 'Ως και διά τας μοναχικάς ταυτότητας χρειάζεται μελέτη, σπουδή, επαγρύπνησις και μάλλον άπόρριψις τής δωρεάς των εις Θεόν μόνον ασφαλισμένων μοναχών και μοναζουσών».

Σχόλιο «Π»: Πέραν αυτών θά πρέπει επίσης νά επισημανθής ή άπουσία όποιασδήποτε προσυνηνοήσεως τής Δ.Ι.Σ. μέ τούς ενδιαφερόμενους, μέ τούς μοναχούς και τίς μοναχές τής πατρίδος μας. Παρόμοια τακτική ακολουθείται δυστυχώς και για πολλά άλλα θέματα. Λαμβάνονται αποφάσεις για τούς

μοναχούς έρήμην των μοναχών. Στο πλαίσιο του νέου αυτού «καινιτόμου» μέτρου προβλεπεται και ή μεταφορά μέ ιδιωτικά έλικόπτερα στα καλύτερα ιδιωτικά νοσοκομεία των άσθενούντων μοναχών οί όποιοι έχουμε επιρρίψει όλη τή μεριμνάμας στον Κύριο, σύμφωνα μέ τίς μοναχικές μας ύποχρεώσεις. 'Εάν αυτά δέν είναι εκκοσμίκευση, τότε τί είναι; Μήπως όμως διά του δελεαστικού αυτού μέτρου 'Ωθοϋνται έμμέσως οί μοναχοί και μοναχές νά πούν «ναί» και στίς άπορριφθεισες ήδη από τή συνείδησή τους «έκκλησιαστικές» ταυτότητες; Διότι πώς άλλιώς θά καταστεί δυνατή ή ασφάλισή τους;

Λήψη άδειας για μετακινήσεις; Δύο μέτρα και δύο σταθμά.

«'Υπό όρους μπορεί νά ταξιδέψει ό 'Αρχιεπίσκοπος τής 'Ελλάδος σέ άλλη χώρα τής Ευρωπαϊκής 'Ενωσις! Αυτό απαιτεί τό Φανάρι και προκαλεί κάτι μεταξύ άγανακτήσεως και γέλιου σέ κύκλους τής 'Ιεραρχίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος. 'Αφορμή στάθηκε ή επικείμενη επίσκεψη του κ. Χριστόδουλου στή Φραγκφούρτη».

Αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων ό κ. Γ.Ν. Παπαθανασόπουλος στον «'Ελεύθερο Τύπο» τής 2.10.2001.Και πολύ σωστά.

“Ομως αρκετοί εκ των σεβασμιωτάτων ιεραρχών απαιτούν τά ίδια και περισσότερα άκόμη από τούς κληρικούς των. Μερικοί φθάνουν στο σημείο νά τούς όρίζουν συγκεκριμένη ήμερα τής εβδομάδος κατά τήν όποία «έπιτρέπεται» νά μεταδούσιν στήν πρωτεύουσα του νομού.

Μήπως οί κληρικοί είναι πολίτες δ' κατηγορίας;

π. Φιλόθεος Φάρος: Σαλεμένος άνθρωπος ό πατέρας 'Αλεβιζόπουλος!

Στό περιοδικό «Metro», 'Ιούλιος 2001, ύπάρχει άρθρο που άποτελεί μετωπική επίθεση κατά τής 'Εκκλησίας, ή όποία χαρακτηρίζεται ως φανατική κ.τ.ό.

Τό κατάπτυστο αυτό άρθρο προβάλλει για νά τεκμηριώσει τίς «άπόψεις» του, δύο «φωτισμένους ιερείς» [ό χαρακτηρισμός άνήκει στο περ. Metro], τόν «πατέρα Ματθαίο από τήν

ἐνορία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου» [χωρίς ἄλλο προσδιορισμό] καί τόν «πατέρα Φιλόθεο Φάρο».

Σύμφωνα μέ τό περιοδικό Metro, ὁ π. Φιλόθεος Φάρος χαρακτηρίζει τόν μακαριστό πατέρα Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο «σαλεμένο ἄνθρωπο μέ ἔμμονες ἰδέες καταδίωξης»(!)

Ἐνῶ ὁ π. Ματθαῖος, σύμφωνα πάντα μέ τό Metro, δηλώνει: «Μέσα μας ἔχουμε πολλές δυνάμεις πού πρέπει νά ἀξιοποιήσουμε καί σέ αὐτό δέν ὑπάρχει καμία διαφωνία μέ τούς «δασκάλους» τῆς αὐτογνωσίας πού λέτε» [Σημ. συντ.: ἐννοεῖ τούς «δασκάλους» τῶν παραθηρησκευτικῶν νεοεποχίτικων ὀργανώσεων]. Καί σέ ἄλλο σημεῖο πάλι ὁ π. Ματθαῖος: «Γιατί νά μή δεχτοῦμε τόν Πάπα, γιατί τόση ἀνασφάλεια; Ἄν κατέχουμε τήν ἀλήθεια γιατί φοβόμαστε;».

Σχόλιο «Π»: Ἀπό τόν π. Ματθαῖο «τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου» [πρόκειται γιά τόν π. Ματθαῖο Χάλαρη;] περιμένουμε μιά ἀπάντηση.

Εἶναι ἀλήθεια αὐτά πού τοῦ ἀποδίδει τό περιοδικό Metro;

Ὅσο γιά τόν π. Φιλόθεο Φάρο, τί νά ποῦμε; Τό ὅτι συντάσσεται μέ τή σκοτεινή Σαϊεντολογία στή συκοφάντηση τοῦ π. Ἀλεβιζοπούλου, ἀκόμη καί μετά τόν θάνατό του, δείχνει πόσο σπουδαῖο ἦταν τό ἔργο πού μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπιτελοῦσε ὁ π. Ἀντώνιος ὡς ὑπεύθυνος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων μέχρι τῆς κοιμήσεώς του τό 1996.

Θά πληρώσουμε Δημόσια Σχολεῖα γιά τούς Ἀλβανούς Λαθρομετανάστες!

Ὁ βουλευτής Β΄ Πειραιῶς κ. Παναγιώτης Κρητικός καί ὁ βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. Κυριάκος Σπυριούνης, κατέθεσαν στίς 3.9.2001 ἐρώτηση πρὸς τούς ὑπουργούς Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Πέτρο Εὐθυμίου καί Ἐψωπερικῶν κ. Γιώργο Παπανδρέου, στήν ὁποία ἀναφέρονται τά ἑξῆς:

«**Θέμα:** Ἀλβανικά Σχολεῖα. Ὅπως πληροφοροῦμεθα, ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση ἔχει προβεῖ σέ συμφωνία μέ τήν Ἀλβανική Κυβέρνηση κατόπιν αἰτήματος τῆς τελευταίας, κατά τήν ὁποία συμφωνία ἔχουμε ἀναλάβει τήν ὑποχρέ-

ωση ἴδρυσης δημοσίων ἀλβανικῶν σχολείων στήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό τήν φοίτηση ἐκεῖ παιδιῶν Ἀλβανῶν πού ζοῦν στήν Ἑλλάδα. Ἐξ ὅσων γνωρίζουμε, δέν λειτουργοῦν σέ καμία χώρα σήμερα, παρόμοια σχολεῖα μέ δημοσίου χαρακτήρα, ἄλλωστε, στήν χώρα μας τά ἑλληνικά σχολεῖα καί ἡ ἑλληνική παιδεία (ἡ ὁποία εἶναι ἀπροσπέλαστη στό περιεχόμενό της), εἶναι προσιτή σέ ὅλους ὅσους θέλουν νά μετέχουν αὐτῆς.

Ἐρωτῶνται οἱ κ.κ. Ὑπουργοί:

α) Ὑπάρχει παρόμοια δέσμευση καί σέ ποιό βαθμό; (πόσα σχολεῖα πρόκειται νά δημιουργηθοῦν καί σέ πιά βαθμίδα) καί, **β)** Πόσα παιδιά ἀλλοδαπῶν Ἀλβανῶν καί ἄλλων ἐθνικοτήτων - φοιτοῦν στά Ἑλληνικά σχολεῖα, στοιχειώδους καί μέσης ἐκπαίδευσης;».

Εἶναι ἀδιανόητο, ἐδήλωσε ὁ κ. Κρητικός, ἡ φτωγή Ἑλλαδίτσα νά ἰδρύσει στό ἔδαφός της Δημόσια Σχολεῖα γιά τίς μή ἀναγνωρισμένες ἀλλόγλωσσες μειονότητες, ὅταν αὐτό δέν τό κάνουν οὔτε οἱ πάμπλουτες Η.Π.Α.: Πράγματι οἱ καθ' ὅλα νόμιμοι Ἕλληνες μετανάστες στίς Η.Π.Α. , πρέπει νά πληρώνουμ ἰδιωτικο σχολεῖο η φροντιστηριο για να διδαχθουν τα παιδιά τους την Ἑλληνική γλώσσα καί ποτέ ὁ Ἀμερικάνος φορολογούμενος δέν θα δεχόταν νά πληρώνει ἀπό τήν τσέπη του γιά νά μάθουν Ἑλληνικά τά παιδιά τῆς Ἑλληνικῆς ὁμογένειας που, στό κάτω κάτω εἶναι ἀναγνωρισμένοι Ἀμερικανοί πολίτες. (Ἐφημ. «Ἐλεύθερη Ὠρα» 4.9.2001)

Καί πάλι γιά τή σημαία.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, διαβάσαμε στήν ἐφημ. «Ἐλεύθερος» (30.10.2001)

«Στόν βωμό τῆς τηλεθέασης καί τῶν ἀνούσιων «ἀπολιτικῶν» συζητήσεων, μέσω τῶν ὁποίων ἡ καθεστηκυῖα πολιτικο-ἐπικοινωνιακή τάξη προσπαθεῖ νά ἐγκαινιάσει τή «νέα ἐποχή», θυσιάστηκε γιά μιά φορά ἀκόμα τό ἐθνικό σύμβολο. Ἡ ἑλληνική Σημαία ἔγινε γιά ἄλλη μιά φορά ἀντικείμενο δήθεν ἀντιπαράθεσης καί οὐσιαστικῶς προσβολῆς τοῦ κοινοῦ αἰσθήματος. Οἱ ἄνθρωποι πού οἰκοδομοῦν τό τύποις σύγχρονο καί πολυπολιτισμικό κοινο-

νικό μόρφωμα, τό όποιο θέλουν νά όνομάσουν «έλληνική κοινωνία του 21ου αιώνα», άπέδειξαν και σ' αύτήν τήν έθνική έπέτειο πώς δέν διαθέτουν τή στοιχειώή πολιτική ευαισθησία και άξιοπρέπεια. Πολλοί άπό αύτούς δγήκαν στά ήλεκτρονικά Μ.Μ.Ε. για νά ύποστηρίξουν τό νεοταξικό άξιώμα που θέλει τά παιδιά ξένων μεταναστών, τά όποια έχουν πρωτεύσει στις τάξεις τους νά όνομάζονται σημαιοφόροι και νά περιφέρουν ένα έθνικό σύμβολο, όχι διότι έγιναν μύστες τής έλληνικής παιδείας και των όρθοδόξων παραδόσεων, αλλά προς τέρψιν τής ματαιοδοξίας τοπικής άναγνώρισης».

Συμπόρευση Φαναρίου μέ Yorgos και «Συνασπισμό».

«Μόνο εάν οι βαλκανικές χώρες ξαναγράψουν τήν ιστορία τους συμπεριλαμβάνοντας όλα τά γεγονότα, καθώς και τήν «άλλη άποψη», θά δημιουργηθοϋν οι προϋποθέσεις για ειρηνική συνύπαρξη των λαών τής περιοχής» (Έφημ. «Καθημερινή», 16.9.2001).

Έάν νομίσατε ότι τά άνωτέρω είναι δηλώσεις του Έπουργού (Yurgu) Έξωτερικών τής Έλλάδος Yorgos Παπανδρέου, ή τής κ. Γκύτατζη-Άρβελέρ ή εκπροσώπου του «Συνασπισμού», κάνατε λάθος.

Είναι οι άπόψεις του Οίκουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στο «Διαθρησκευτικό Συνέδριο» που έγινε άπό 8 έως 11 Σεπτεμβρίου στη Σόφια τής Βουλγαρίας μέ πρωτοβουλία του Οίκουμενικού Πατριαρχείου και θέμα: «Άλλάζοντας τή διδασκαλία του πολιτισμού για τά Βαλκάνια». Στο συνέδριο συμμετείχαν εκτός του κ. Βαρθολομαίου, και άλλοι εκπρόσωποι του Οίκουμενικού Πατριαρχείου και των Όρθοδόξων Έκκλησιών Σεργίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας και Έλλάδος, άλλων χριστιανικών Έκκλησιών και Δογμάτων τής Άνατολικής και Δυτικής Ευρώπης - Ρωμαιοκαθολικοί, Κόπτες κ.ά., αντιπροσωπεΐες του μουσουλμανικού κόσμου των Βαλκανίων, συμπεριλαμβανομένης και τής Τουρκίας, εκπρόσωποι των Έδραίων, τής Έλληνικής κυβερνήσεως, τής Ρουμανίας και τής Βουλγαρίας, καθώς και στελέχη του Συμφώνου Σταθερότητας άπό τήν Άμερική, τόν Καναδά, τήν

Άγγλία, τή Γαλλία και άλλες χώρες. Τίς έργασίες παρακολούθησε, έχοντας ενεργό συμμετοχή, και εκπρόσωπος τής Ευρωπαϊκής Ένωσεως, άρμόδιος για τά Βαλκανικά θέματα.

Μεταξύ των συμπερασμάτων διαβάζουμε και τά έξης:

«Κατ' άρχήν προέχει ή άλλαγή των αναλυτικών προγραμμάτων διδασκαλίας τής ιστορίας...»

και «Στά κεφάλαια μέ τήν παρουσίαση τής ιστορίας του «άλλου», πρέπει νά εξασφαλιστεί και ή αυτοπαρουσίαση τής άλλης πλευράς, χωρίς σχόλια και μέ παράθεση των σχετικών πηγών»...

Μπράβο στους Άστυνομικούς!

Μέ έφάπαξ εισφορά 200 δρχ., «όσο μισός καφέ έλληνικός», άποφάσισαν νά κτίσουν Σχολείο και Όρφανοτροφείο για τήν Όρθόδοξη Έραποστολή στην Ουγκάντα.

Πρόκειται για άξιέπαινη πρωτοβουλία τής Πανελληνίας Όμοσπονδίας Άστυνομικών. (Έφημ. «Έλευθερία» τής Λαρίσης, 1.5.2001).

Άπόδειξη ότι ύπάρχουν άκόμη άνθρωποι που χτίζουν μέσα στο πλήθος των άλλων που γκρεμίζουν.

Κατασκοπεία μέσω ήλεκτρονικών ύπολογιστών.

Ένδιαφέρουσα είναι μία είδηση του γερμανικού περιοδικού Der spiegel. Οι Η.Π.Α. μέσω των προγραμμάτων τής άμερικανικής Microsoft του γνωστού Μπίλ Γκέιτς θά έχουν τή δυνατότητα νά άσκουν κατασκοπεία. Γι' αυτό, οι Γερμανοί σέ ευαίσθητους τομείς θά χρησιμοποιοϋν προγράμματα των γερμανικών εταιρειών Siemens και Telecom. (Der spiegel (<http://www.spiegel.de/netzwelt/politik/o,1518,123170,00.html>)).

Μας άναθεματίζουν οι παπικοί.

Έ Η Ά Βατικανή Σύνοδος, όρισε μεταξύ άλλων και τά έξης:

. «Έάν τις είπη, ότι ό μακάριος Πέτρος δέν

είναι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου κατεστημένος πάντων τῶν ἀποστόλων ἀρχή καὶ πάσης τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας ὁρατὴ κεφαλὴ· ἢ ὅτι οὗτος τιμῆς μόνον, οὐχὶ δὲ ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς δικαιοδοσίας πρωτεῖον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ κατ' εὐθεΐαν καὶ ἀμέσως ἔλαβεν, **ἀνάθεμα ἔστω**»· «ἐάν τις εἴπῃ ὅτι δέν εἶναι κατά διὰταξιν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἢ θείῳ δικαίῳ, ἵνα ὁ μακάριος Πέτρος ἐν τῷ πρωτεῖῳ ὑπὲρ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν ἔχῃ συνεχεῖς διαδόχους ἢ ὅτι ὁ Ρωμαῖος Ποντίφηξ δέν εἶναι τοῦ μακαρίου Πέτρου ἐν τῷ πρωτεῖῳ τούτῳ διάδοχος, **ἀνάθεμα ἔστω**».

. «Διδάσκουμεν καὶ ὡς θεόθεν ἀποκεκαλυμμένον δόγμα ὀρίζομεν...τοῦ Ρωμαίου ποντίφηκος αἱ ἀποφάσεις ἐξ ἑαυτῶν, οὐχὶ δὲ ἐκ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀτροποποίητοι. Ἐάν δέ τις τολμᾷ νά ἀντείπῃ εἰς ταύτην τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν, ὅπερ ὁ Θεός ἀποστρέφεται, **ἀνάθεμα ἔστω**».

(Βλ. Π. Τρεμπέλα, Αἱ μετὰ τὸ ἔργον τῆς Βατικανείου Συνόδου ὑποχρεώσεις μας, σσ. 30-32, Ἀθήναι 1967).

Καὶ ἡ Β' Βατικανικὴ Σύνοδος ὄρισε:

. «**Τὸ δόγμα τοῦτο περὶ τοῦ πρωτείου τοῦ ρωμαίου ποντίφηκος καὶ τοῦ ἀλαθήτου τοῦ διδασκαλικοῦ του ἀξιώματος προβάλλει ἐκ νέου ἢ ἀγία Σύνοδος εἰς πάντας τοὺς πιστοὺς ὡς ἀντικείμενον βεβαΐας πίστεως**»· «ὁ Ρωμαῖος ποντίφηξ ἔχει ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας λόγῳ τοῦ ἀξιώματός του ὡς Βικαρίου τοῦ Χριστοῦ καὶ Ποιμένος πάσης τῆς Ἐκκλησίας, ἐξουσίαν πλήρη, ὑπερτάτην καὶ καθολικὴν, τὴν ὁποίαν δύναται πάντοτε νά ἀσκῆ ἐλευθέρως...αἱ ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας ἐκφέρει [ὁ Ρωμαῖος ποντίφηξ], δικαίως ἐλέχθησαν ἀναλλοίωτοι ἐξ ἑαυτῶν καὶ οὐχὶ λόγῳ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἐκκλησίας...ἐφ' ὅσον εἶναι ὡς πρὸς τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν ὁ ὑπέρτατος διδάσκαλος, ἐν τῷ ὁποίῳ διαμένει [καὶ ὅταν ἀκόμη δέν ὀμιλῆ ἀπὸ καθέδρας] εἰς μοναδικόν βαθμόν τὸ χά-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Διαψεύδονται κατηγορηματικῶς τὰ περὶ δῆθεν ὑπαναχωρήσεως καὶ συγνώμης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γουμενίσσης κ.κ. Δημητρίου στό θέμα τοῦ πάπα.

Στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱ. Μητρ. Γουμενίσσης (www.otenet.gr/imgap) διαδίδουμε τὰ κατωτέρω παρατιθέμενα, τὰ ὁποῖα διαλύουν τὴν παραπληροφόρηση πού καλλιεργήθηκε ἀπὸ γνωστούς κύκλους, οἱ ὁποῖοι εἶπαν ὅτι δῆθεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γουμενίσσης κατὰ τὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας ἐζήτησε συγνώμης γιὰ ὅσα εἶπε καὶ ἔγραψε γιὰ τὸ θέμα τοῦ πάπα.

Γράφει ὁ Σεβασμιώτατος στὴν ἱστοσελίδα:

«Ἐξαρχῆς δηλώνω **ἀπερίφραστα, κατηγορηματικά**, ὡς ὑπόλογος ἔναντι τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας:

- ἡμουν ἀντίθετος πρὸς τὸν συντελεσθέντα συμβιβασμό.

- παραμένω ἀντίθετος σέ τοιοῦτου εἴδους ψευδαγαπισμούς.

- δέν ἐγκρίνω ὅ,τι ἔγινε οὔτε πρόκειται νά ἐγκρίνω τὸ ὁποιοδήποτε ἄνοιγμα ἐπικοινωνια-

κοῦ ἐνδοτισμοῦ.

- Θεωρῶ:

. **ἀνασταύρωση** τῆς Ἐκκλησίας ὅ,τι ἔγινε

. **ὑποβιβασμό** τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ ἐπικοινωνιακό σωματεῖο

. **προσηματικὴ προδοσία** τῆς Ἱ. Παραδόσεως καὶ τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ μας, καθότι **δέν ὑπηρετεῖται** ἢ ἐν Χριστῷ ἐνότητα, ἀλλὰ ὁ ἐρήμην τοῦ Χριστοῦ συμψηφιστικός συγκρητισμός καὶ ἀμβλύνονται οἱ ἐλάχιστες ἀντιστάσεις στό φρόνημα τῶν ἀπλουστέρων.

. **ἰσοπεδωτικό ὁδοστρωτήρα** τῶν ἀντιστάσεων μας γιὰ τὸ μέλλον.

. **μειοδοτικὴ διαχείριση** τῆς Παραδόσεως πού παραλάβαμε, σέ βάρος τῶν ἐπερχομένων, ἐνῶ δέν πρόκειται γιὰ... «οἰκογενειακὴ ἐπιχείρηση», ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Ζῶντος Θεοῦ.

- Θεωρῶ ἐπίσης **κατάφωρη περιφρόνηση** τῆς **ἱεραρχίας** τὴν ὅλη μεθόδευση· **ἐμπαιγμὸ** τῆς Ἱεραρχίας νά τῆς παρέχονται ἐξηγήσεις ἐκ τῶν ἱστέρων **εὐτελισμὸ** τοῦ Συνοδικοῦ Πολιτεύματος τὴν περιφρόνηση πρὸς τόσες Ἱεραρχικὲς διαμαρτυρίες· **παπομίμητο** κληρικαλι-

στικό τακτικισμό τήν περιφρόνηση προς τίς διαμαρτυρίες (πρός τίς Ἱερές Μονές, προς τόν Ι.Σ.Κ.Ε., προς τόν θεολογικό κόσμο, προς τό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα)

...

Ἡ δήλωσή μου «ἀνακαλῶ ὅσα εἶπα σήμερα γιά τό πρόσωπό σας, Μακαριώτατε» (πώς εἶχε μεθοδεύσει ὁ ἴδιος ἐδῶ καί μιά τριετία τίς ἐξελίξεις), αὐτή ἡ ἀνάκληση τῆς συγκεκριμένης κατηγορίας περί πρωτογενοῦς προθέσεως τοῦ Μακαριωτάτου στό ζήτημα ἐλεύσεως τοῦ Πάπα, προβλήθηκε τίς ἐπόμενες μέρες σέ ὀρισμένα ΜΜΕ ὡς «συγγνώμη» (!!!) καί μάλιστα χωρίς ἀναφορά γιά ποιό ζήτημα! Δημιουργήθηκε ἔτσι ἡ παραπλανητική ἐντύπωση πώς ἀναθεώρησα συνολικά τίς πάγιες θέσεις μου γιά τόν συνολικό χειρισμό τοῦ ζητήματος αὐτοῦ καί ὅτι ἀπέστην ἀπό τήν -ὅπου δεῖ- ἐκκλησιολογική ἀναίρεση παρακινδυνευμένων ἢ καί ἐσφαλμένων ἐνεργειῶν ἢ δηλώσεων τοῦ Μακαριωτάτου. Ὅπως εἶναι προφανέστατο, ἀνεκάλεσα ἐπί Συνόδου τίς προφορικές καί γραπτές προσωπικές μου δηλώσεις περί συγκεκριμένης εἰδικῶς προθέσεως τοῦ Ἱεροπαικόπου,

ὅπερ ἀποποιήθηκε διαρρήδην ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος τή ἐπιμαρτυρία Σεβ. Συνέδρων. Ἐνδεχόμενη ἐμμονή μου θά προέδιδε ἐμπαθή πρόθεση, τήν ὁποία δέν ἔχω, διότι ἡ ὄλη ἀντιρρητική μου -ἐπί μῆνες τώρα- ἔχει καθαρῶς ἐκκλησιολογικά κίνητρα καί στοχεύει στήν ἐμπέδωση τοῦ σεβασμοῦ προς τό Συνοδικό πολίτευμα, τήν Ἐκκλησιολογία καί τήν Παράδοσή μας.

...

Πρέπειά γίνει ἅπαξ διά παντός συνείδηση ὄλων μας: ἀπό τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν περί Αὐτόν Αὐλικῶν Ἱεραρέων μέχρι τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Μητροπολίτου:

- **Δέν ὑπάρχει πάπας** στην Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

- **Δέν ὑπάρχει συλλογικό παπάτο.**

- **Δέν εἴμεθα αὐθύπαρκοι** οἱ Ἱεράρχες οὔτε αὐτόνομοι στήν ὀρθοδοξία, ὥστε νά πράττουμε κατά τό δοκοῦν, κατά τήν ἐπικοινωνιακή πολιτική δημοσιομανίας, ἀσκοῦντες καινοτόμους δράσεις σε **πέισμα** τῆς Ἱεροπαιτρικῆς Θεολογίας καί Πρακτικῆς.

...

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ συλλόγου «ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»
Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Μοναχός Ἱεροσολίμης Βλιαγκόφτης
Ἐκδότης - ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Ἱεροσολίμης Καγιᾶς (Ἐκδόσεις «Μυγδονία»)
Δαβάκη 18, Καλοχώρι Θεσσαλονίκης. Τηλ.: (031) 754.254
Συνδρομές προαιρετικές.

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Μοναχόν Ἱεροσολίμης Βλιαγκόφτην
Τ.Θ. 18407 - 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Θ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση, ὑπό τόν ὄρον ὅτι θά ἀναφέρεται ρητῶς ἡ πηγή προελεύσεως.